

00944140

1993.10.05.

KÖZGAZDÁSZ

A BUDAPESTI KÖZGAZDASÁGTUDOMÁNYI EGYETEM LAPJA

MEGJELENIK A NÉPSZABADSÁG ÉS A **figyelő** TÁMOGATÁSÁVAL

XXXVI. ÉVFOLYAM, 12. SZÁM

ÁRA: 6 FORINT

1993. SZEPTEMBER 30.

Ugrásszerű javulás nem várható

Tapasztalt vállalkozó a GI élén

Tóth Tamás (34 éves, nős, két gyermek apja) nyerte el, pályázat útján, a gazdasági igazgatóság vezetői posztját. Az új gazdasági főigazgató 1983-ban végzett egyetemünk közgazdasági, elméleti és információfeldolgozási, közismert nevén tanár B-szakán. Dunaujvárosban állt munkába, a Beton- és Vasbetonipari Műveknél, öt hónapig közgazdász gyakorlatként és szervezési csoportvezetőként, majd 1984 márciusától 1991. végéig, gazdasági igazgatóhelyettesként dolgozott. Ez alatt az idő alatt alapította több cégből álló saját vállalkozását, amelyet ma egy-egy fog össze. Tóth Tamás főállása mellett a részvénytársaság-nak az elnöke.

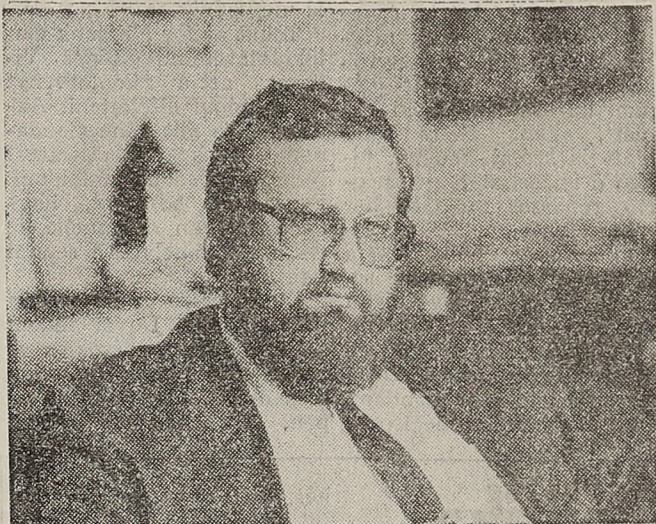
— Az első kérdés önmagától adódik: Sikeres vállalkozóként miért pályázta meg a Közgáz gazdasági vezetői tisztségét?

— Két szempontból jelent számomra kihívást ez a munka — mondja az új főigazgató. — Egyrészt azért, mert eddig csupán az iparban, illetve a szolgáltatási szférában dolgoztam, a költségvetési intézmények gazdálkodásában nem szerezhettem tapasztalatokat. Márpedig úgy gondolom, ez hozzátartozik egy közgazdász teljes értékű életpályájához. Másrészt szeret-

ném bizonyítani, hogy az igen szűkös költségvetés ellenére lehet pénzügyileg kiegyensúlyozottan működtetni az egyetemet.

— Gondolom, ezzel kapcsolatban vannak konkrét elképzeléseid.

— Egészen konkrétokról majd csak azután számolhatok be, ha alaposan megismertem az egyetem gazdálkodás minden részét. Az nyilvánvaló, hogy az állami támogatás számottevő növekedésére nem számíthatunk a közeljövőben. Ez-

Várja a kritikát is a GI új igazgatója

zel szemben az egyetem saját vállalkozásainak, illetve az egyetem helyiségeit, infrastruktúráját és nevével használó profitorientált vállalkozásoknak a hasznából egyre jobban részesedhet az egyetem költségvetése. Szeretném tisztán látni, hogy milyen finanszírozási lehetőségeink vannak ebből a forrásból, akár közvetlenül, akár közvetetten, úgy, hogy ha például valamilyen szerszerezését egy szervezeti egység, tanszék meg tudja oldani saját alapítványai, szponzorai segítségével, akkor az egyetem nem erre költsön szűkös pénzforszából.

Másrészt eddigi munkám során azt tapasztaltam, hogy a nagyvállalatoknak van egy igen erős, jórészt kielégítetlen szakemberképzési igényük. Biztos vagyok benne, hogy igen komoly, milliós nagyságrendű összeget áldoznának arra, hogy az egyetem indítson számuk-

ra szükséges képzési programokat. Hogy konkrétan melyek: informális beszélgetéseken nagy vállalati vezetők pozitívan fogadták azt az ötletet, hogy a Közgáz oktassa a szakembereiket. Ezért hajlandóak lennének jól megfizetni az egyetemet.

— Évek óta súlyos gond, hogy az egyetem nem tudja biztosítani az itt folyó munka megfelelő technikai hátterét. Mikorra javulhatnak lényegesen az oktatás, kutatás anyagi, technikai feltételei?

— Ugrásszerű változás nem várható. Ennek egyik oka, hogy az egyetem finanszírozásának 80 százalékát az állami költségvetés állja, s ennek növekedésére — mint már említettem — nem számíthatunk. A másik probléma, hogy a kielégített igények igen hamar „bázissá” válnak. Amit sikerült elérni, azt természetesen vesszük és azonnal (Folytatás a 3. oldalon.)

En táncolnék veled... (Riport a 2. oldalon.)

Fotó: Komó

Japán kapcsolataink

Az egyetemünk és a Hosei Egyetem közötti együttműködés 1982-ben kezdődött, amikor Csizmadia Ernő rektor három évre szóló oktató-kutató cserére vonatkozó szerződést írt alá. A szerződést 1987-ben megújították. E megállapodások alapján több egyetemi vezető, illetve oktató látogatott el Japánba, illetve valamelyest kisebb létszámban keresték fel egyetemünket hosei kollégák. 1993. szeptember 20-án Andorka Rudolf rektor és Okajima Satoshi rektori külön megbízott a szerződés pénzügyi feltételeinek módosításáról írt alá jegyzőkönyvet. Szóba került a megbeszéléseken, hogy a két fél megvizsgálja az időről időre megújítását és a diákcserék feltételeit is. Andorka rektor látogatásra hívta meg Ari Bakuji urat, a Hosei Egyetem elnökét. A jegyzőkönyv aláírásán jelen volt Forgács Csaba nemzetközi igazgató, aki szintén fogadta a Hosei Egyetem volt külügyi rektorhelyettesét.

Heil Péter

a Skála-fődíjas

A Skála fődíját Heil Péter V. éves nemzetközi és vállalkozásszakos hallgató vette át a tanévnyitó ünnepségen. Ez alkalomból készítettünk vele interjút.

— Nyertél-e már hasonló pályázaton?

— Ez a második alkalom, hogy pénzes pályázaton nyertem. Tavaly történt, hogy a szüleim újságban olvastak egy hirdetést, amit a szegedi egyetem adott fel. Az egyetem egyik alapítványa, olyan diákok számára indított pályázatot, akik több nyelvtudással rendelkeznek. Az egész ország területéről három hallgató nyert így pénzzutalmat, az egyik közöttük én voltam. Ötvenezer forint volt a díj, amit tavaly szeptemberben kaptam. Egyébként az előző fődíjban voltam kiemelt ösztöndíjas és erre az évre kaptam meg a Köztársasá-

A fődíjról fogalmam sem volt gi-ösztöndíjat, illetve a Skála-díjat.

— Ezek szerint több nyelven beszélsz?

— Pillanatnyilag három felsőfokú nyelvvizsgám van orosz, német, spanyol nyelven. (Folytatás a 3. oldalon.)

A rekonstrukciónak még nincs vége

Nyár vége óta közvetlenül, aluljárón keresztül jöhetnek az egyetemre a Fővám téri villamosmegállóból. Akármilyen hihetetlenül hangzik is, az aluljáró megnyitása, a korlátok lefestése, sőt, az aluljáró kijárata mellett WC rendbetétele is még a főépület rekonstrukciójának része. Az a felújítás, amely látszólag évek óta lezárult.

Molnár Lászlótól, egyetemünk műszaki főigazgató-helyettesétől megtudtuk, hogy a rekonstrukció utómunkálatai a pénzügyi miatt húzódnak, már évek óta. Idén például mindössze 63 millió forint áll a Közgáz rendelkezésére erre a célra. Azt tervezik, hogy ebből 45 milliót fordítanak a tetőszerkezet faanyagának védelmére. Ez a munka vegyszeres fertőtlenítést, védőbevonat-készítést jelent, és a fából készült szerkezeti elemek cseréjét, ahol szükséges. Ezzel a feladattal idén jórészt végeznek a szakemberek, csak a főbejárat fölötti tetőréssz befejezésére marad idő. Ez viszont olyan érzékeny terület, hogy csak egy sajátos. Magyarországon egyedülálló hőkezelési eljárással oldható meg itt gazdaságosan a faanyagok védelme. A tetőn ezen túl elkészült 150 méternyi párkány felújítása is.

Az idei költségkeretből 15 millió forint jutott a bevezetőben említett bejárati részen a munkálatok befejezésére (jövőre lehet elvégezni ugyanezeket a javításokat a főépület déli szárnyán), és 3 milliót igényelt a Tarkareti kollégium elmozdításának vizesedését okozó hibáinak elhárítása. A vizesedés komolyan veszélyeztette az épület állagát. A következő évek feladata a főépület déli homlokzatán elhelyezkedő

szobrok helyreállítása, illetve a Sóház utcai oldal rekonstrukciója, a déli homlokzat alatti terület helyreállítása.

A nagy felújítás utóéletéhez tartozik a szavatossági hibák kijavítása is. Ezek közül a leglátványosabb az aula üvegtegyének beázása. A kivitelező, a Középület-építő Rt. évek óta nem képes orvosolni ezt a problémát. Korábban, szakértői vizsgálat nyomán két megoldás kínálkozott. Az egyik kivitelezéséhez fel kellett volna állványozni az aulát a nyári szünetnél hosszabb időre. Ezt nem fogadta az egyetem. A másik az volt — az illetékesek végül emellett döntöttek —, hogy az üveg-tető fölé építettek egy további tetőt. Az aula ennek ellenére a mai napig is beázik, ám az első tetőt most már nem lehet tisztítani. Az ügyben újabb szakértői vizsgálat várható.

A rekonstrukció utómunkálatai mellett gondot okoz az egyetem számára a Nagycsarnok felújítása. Ennek részeként körülbelül 40-80 centiméterrel megemelik a Sóház utca szintjét, ami hátrányosan érinti az egyetemet, például biztonsági szempontból. (Tűz esetén errefelé is kellene menekülniük az épületben tartózkodóknak.) A tervek szerint a csarnokban keletkezett szemetet egy a régi időkben itt maradt alagúton akarják majd közvetlenül a rakpart-ra szállítani. Ez az alagút a főépület mögött húzódik, félig romos, kiépítése miatt az egyetem gázfogadóját és néhány egyéb műszaki létesítményét is ki kell váltani, egyúttal a közeljövőben komoly földmunkákra számíthatunk közvetlen szomszédságunkban. K.

Nemzetközi szülinapi buli

sított kellő mennyiségű időt, hogy a konferencia félórás késsel kezdődött. Andorka Rudolf rektor bevezető szavai után, amelyekben hangsúlyozta, hogy az egyetemmel együtt a nemzetközi kapcsolatok tanszék és szak is gyökeresen megváltozott, Rostoványi Zsolt tanszékvezető ismertette a nap programját. Az előadásokon túl két protokolláris esemény is lezajlott: a tanácskozás estjén: Megalkították a volt nemzetközi szakos diákok köréi, és alakították a közép-európai diplomataképző intézetek együttműködési megállapodását.

E bevezetőket követte Jézsenszky Géza külügyminiszter előadása, amelyben a magyar külpolitika alap-egységeit foglalta össze. A háromnegyed órás felszólalás

témájának megfelelően a nemzetközi szakos oktatás alapelődásának is be kellett volna.

A külügyminiszter, egyetemünk docense egyebek mellett két történelmi analógiával is alátámasztotta mondandóját. Az egyik az Osztrák-Magyar Monarchia példája volt. Ez az államalakulat minden súlyos hibája ellenére, megtestesített valami olyasmit, amire a modern Európa törekszik: 11 nyelvet beszéltek népei, amelyeknek képviselői olykor ugyan tintartókat hajigáltak egymáshoz az osztrák parlamentben, de egy államban próbálták megtalálni boldogulásuk útját. A monarchia gazdasági közös-ségként működött, amit ugyanban segített a tagállamok vámuniója; az országai közötti belső határokat csak

egy-egy jelképes sorompó választotta el, nem volt szükség útlevele az utazáshoz; és a nemzetek e közös-ségét erősítette a közép-európai népek közös kulturális öröksége is.

A másik történelmi példa régióink nemzeti, illetve kisebbségeik együttélésének perspektívájára világított rá. A XVII. században véres vallásháborúkat vívtak az azonos gyökérről fakadt keresztény vallások képviselői. Az elmúlt évszázad során megbékültek egymással, egyre jobban szót értenek, aminek legfőbb magyarázata, hogy az államok semlegesek lettek a különböző egyházakkal szemben, hajják, hogy autonóm módon maguk intézzék ügyeiket. A nemzetek, a kisebbségek autonómiája ugyanígy feloldható ma még megoldhatatlannak látszó ellentéteiket. Az egész napos nemzetközi konferencia lapzártánk idején folytatódott.

k. s.

A nők és a demokrácia

A Kingston Egyetem a londoni Finn Intézetrel közösen augusztus 31. és szeptember 4. között konferenciát rendezett Londonban a „Nők és a demokrácia új perspektívái Európában” (Women and New Perspectives on Democracy in Europe) címmel. A téma kapcsán megfogalmazható nemzetközi tendenciákat és tanulságokat érdemes röviden — ezáltal többnyire túlzóan leegyszerűsítve — összefoglalni.

1. A politikai döntéshozatali folyamatokban való részvétel terén a legnagyobb előrelépés a nők parlamenten belüli képviseletében mutatkozik. E tekintetben élen járnak a skandináv országok, ahol a parlamenti képviselők több mint egyharmada (Finnországban 39,5%-a) nő.

2. Ugyancsak észak-európai országokban számottevő a nők kormányon belüli képviselete, Norvégiában és Svédországban 8-10, Finnországban 7 női miniszter tagja van a kabinetnek, köztudott, hogy Norvégia miniszterelnöke nő.

3. A női érdekképviseletben döntő szerepet a nőmozgalmak játszanak, de növekvő a pártok, szakszervezetek ezirányú tevékenysége is — elsősorban nőszekciókon keresztül.

Következtetések az európai mértékkel mért elmaradott magyarországi állapotok javítására:

1. A nők parlamenten belüli arányának javítása terén a pártok szerepe a meghatározó, mivel területi és országos pártlistáról került be a parlamentbe a nők többsége.

2. Halaszthatatlan a női érdekvédelem kormányon belüli intézményrendszerének kialakítása.

3. A pártok, szakszervezetek nőszekcióinak és a nőszervezeteknek az együttműködése döntő jelentőségű a nők helyzetének javítása céljából. Rivalizálás helyett összefogás vezethet olyan hatékony együttes fellépéshez, amely rákényszerítheti a törvényhozó és a végrehajtó hatalmat a nők kérdés fontosságának megfelelő kezelésére.

4. A média szerepe a nők kérdés aktualitásának bizonyításában, a társadalom tagjai esélyegyenlőség iránti igényének kialakításában és megerősítésében, a női politikuskok megismertetésében és elfogadásában döntő jelentőségű.

5. A jövő női politikusainak a sorsa — s ezáltal Magyarország európai megítélése — tehát a pártok és a média kezében van.

KONCZ KATALIN

Tünődések két emléktábla kapcsán

Be kell vallanom, nem fogadtam kitörő örömmel a bejelentést, hogy a BKE emléktáblát állít két „tragikus sorsú közigazásnak”, Nagy Imrénék és Teleki Pálnak. Azt is meg kell, hogy mondjam, először Teleki Pál személye zavart, hiszen mégiscsak jogállamban élünk, és szerintem nem kéne emléktábla egy olyan embernek, aki a második zsidótörvény idején volt miniszterelnök, sőt az országgyűlésben egy elég visszatartott beszédet mondott a törvényjavaslat vitáján, márpedig ez a törvény több százezer magyar állampolgárt fosztott meg alapvető jogaitól.

Az eszembe se jutott, hogy tiltakozzak — olyan lejáratott dolog lett ez —, gondoltam, csak szólnék egyszerűen, hátha az egyetem döntéshozói csak megfedeztek erről a tényről. De azután rá kellett jönnöm, ha szólnék Teleki Pál miatt, akkor Nagy Imre miatt is szólni kellene, hiszen ő is aszisztált egy népi-irtó rendszer működéséhez a harmincas években, azután az ötvenes években a magyar kommunista rezsim sem volt egy olyan rendszer, aminek a vezetőit példaképül kellene állítani a jövő egyetemistái elé. Erre persze azt lehet mondani, hogy Nagy Imre mégiscsak

jóvátette a bűneit 1956-ban, de hát végül is Teleki meg főbe lőtte magát, ami felfogható egyfajta vezeklésnek.

Tehát jó érvek hozhatóak amellett, hogy vagy mindkettőnek vagy egyiknek sem. Igen ám, de ha nem jogos dolog Nagy Imrénék emléktáblát állítani, akkor nyilván utcát, teret stb. sem ildomos elnevezni róla. Márpedig ez kinos, hiszen a mai Magyar Köztársaság legitimitációja részben 1956-ra alapozódik, 1956 kulcsfontosságú mítosza a mai magyar demokráciának, márpedig mítoszok nélkül még egy modern demokrácia sem létezhet. Ennek a mítosznak pedig Nagy Imre szerves része, ha nincs Nagy Imre utca, Nagy Imre tér stb., akkor a mítosz is megszűnik.

Tehát akkor állítsunk emléktáblát mindkettőnek. Viszont azt a zsidótörvényt nem tudom elfelejteni. Akkor mégis mit kéne mondanom. Kinos egy dilemma! Nem is tudom feloldani. Egyszerűen bosszant, hogy megint olyan dilemmák elé állítanak, amelyekre semmi szükség.

Ezek persze az én magán problémáim. De el tudom képzelni, hogy másokat is zavar ez a dolog, esetleg más okból, esetleg másképpen. Sőt, az sem kizárt,

hogy egyeseket önérzetükben sért akár az egyik, akár a másik személynek állítandó emléktábla.

Fel kell tennem a kérdést: muszáj embereket kellemetlen helyzetbe, zavarba hozni, esetleg sérteni? Erre az egyetemre azért jelentkeznek az emberek, hogy tanuljanak, hogy jó szakemberré váljanak, és nem azért, hogy a magyar történelem kinos epizódjával akaratuk ellenére, izléstől eltérő módon szembeesítsék őket.

Úgy 1990 körül, azt gondoltam többek között, azért jó a rendszerváltás, mert végre a civil szféra más értékek, más szabályok, más logika alapján működhet, mint a nagypolitika. Arra számítottam, hogy nem kell majd a hétköznapi életünk minden területén, minden cselekedetünkben a nagypolitika szemzőgéből értékelnünk, nem kell minden percben a nagypolitika dilemmáit átelnünk. Azt gondoltam, a saját privát hőseink és ünnepeink legalább olyan fontosak lesznek, mint a nagypolitika hősei és ünnepei.

Úgy gondolom, hogy az előbb felsorolt vágyaimok megvalósítására igenis megvan a lehetőség a mai Magyarországon, és Közigazás-tudományi Egyetemen is. Nem hiszem, hogy az egyetem döntéshozói kényesítették arra, hogy a szóban forgó két politikusknak emléktáblát állítsanak. (Mert azért valljuk be, ők elsősorban politikuskok, és nem „tragikus sorsú köz-

gazdászok” voltak.) Valószínűleg egyszerűen nem jutott más eszükbe. Hiszen egy ilyen fiatal intézménynek szüksége van hagyományokra, példaképekre „hősökre”, s erre a célra szerintük nyilván a lehető legalkalmasabb két politikust ki-választani. Ugyan döntésük látszólag példamutató, hiszen kompromisszumos „egyet jobbra, egyet balra”, de nem hiszem, hogy egy egyetemnek kéne a nagypolitika dilemmáit feloldani, hiszen úgysem képes erre, egy ilyen döntés teljesen feleslegesen csak ott termeli újra ezeket a dilemmákat, ahol semmi szükség rájuk.

Ha mindenáron példaképekre, „hősökre” van szüksége az egyetemnek, állítson emléktáblát Heller Farkasnak, nevezzen el díjat Pais Jánosról, vagy — nem kell korlátozzuk magunkat csak magyarokra — állítsa meg a szobrot Adam Smithnek. A BKE legfőbb célja szerintem az, hogy negyven év ideológiai kényszerűsége után végre nívós európai színvonalú közigazás, üzletember és társadalomtudós-képzés legyen az egyetemen, ehhez a célhoz az előbb említett személyek — meg a hozzájuk hasonlóak — inkább illenek, mint az egyetem döntéshozói által kiválasztott politikuskok. A nemzet „tragikus, dicső, hánytatott, stb.” sorsát reprezentáló „hősöknek, királyoknak, politikuskoknak, stb.” máshol kéne emlékhelyet keresni.

Világi Balázs

Szocdem-politika üres államkasszával?

Jön: Surján, Horn, Kuncze, Orbán

Bogdan Góralczyk, a lengyel követség attaséja foglalta össze a lengyel választások tapasztalatai a címben jelzett dilemmában a politikatudományi tanszék Választások 1994. című vitasorozatának nyitóelőadásán, szeptember 23-án. A poszt-kommunista párt, amely megnyerte a szavazást, reményt ígért a lengyel rendszerváltás elmúlt évének legkevésbé sem emberarcú kapitalizmusából kiábrándult választóknak, munkát a 3 millió munkanélkülinek. Épp csak azzal kell szembenéznie, hogy nincs pénz egy szociálisan érzékeny gazdaságpolitika kivitelezésére.

A választások második helyezettje, a Parasztpárt az alacsony képzettségű, az elmúlt években jórészt munka nélkül maradt parasztokat képviseli. Nem csoda, hogy ők kevésbé hívei az eddigi reformok folytatásának, még Lengyelország EKHoz való csatlakozását is lassítanák. Pedig, függetlenül attól, hogy kinek mennyire szimpatikusak ezek a politikai erők és törekvések, a választási aritmetika szerint ez a két párt rendelkezik akkora többséggel a szejmben, hogy kormányt alakítsanak.

A lengyel politológus-diplomata egyetértett azzal, hogy ez a szavazás valami,

valakik ellen irányult. Kifejezte a 99 százalékban katolikus lengyelek kiábrándultságát a politizáló egyházból: a négy keresztény ideológiájú pártból, amelyeket az egyház támogatott, egy sem jutott be az új törvényhozásba. Kritika volt Walesa elnökkel szemben is, akinek saját pártja éppen hogy átlépte a parlamentbe kerülés 5 százalékos küszöbét. Szolidaritás ellenes is volt a szavazás. Az elmúlt években a szolidaritás különböző áramlataiból kinövő kormányok eljártak a Szolidaritás mítoszát. Jellemző, hogy míg a jelenlegi választáson a Szolidaritás nevével fémjelzett párt mindössze 2,5 százalékot ért el, addig a 20 százalékkal győztes poszt-kommunista baloldali koalíciónak tagja a régi rendszer hivatalos szakszervezetének utódja is. A szavazás megjelentette a nép radikalizmusellenességét, és kifejezte azt is, hogy a kisemberek rossz néven veszik, nem tűrik, hogy a

kormány, a politikusok lenézik őket, magas lóról beszélnek velük. A választók tudták mit akarnak, illetve mit nem akarnak. Ezt támasztja alá az is, hogy az egyes pártok pénzügyi helyzete, sajtóbeli szereplése nem befolyásolta döntően sikerüket: nem a leggazdagabbak, leghangosabbak nyertek közülük.

Kérdés persze, hogy mit hoz a jövő? Aggastó, hogy egyetlen keresztény párt sem jutott be a parlamentbe, mert ezek esetleg az utcán próbálnak majd érvényt szerezni akaratuknak. (Már meg is tették az első lépéseket ebbe az irányba.) Csak találgatni le-

het, hogy az utóbbi években jól taktikázó államelnök, akinek igen nagy hatalmat ad az ideiglenes „kisalkotmány”, hogyan viszonyul majd a baloldali parlamenti többséghez. A kötelhúzás első jele, hogy az elmúlt években előfordult precedensre hivatkozva három miniszterelnök-jelöltet kért a győztes párttól, amely ezt a kérést nem akarja teljesíteni, mert a kisalkotmány nem ad erre felhatalmazást Walesának.

Bogdan Góralczyk szerint, aki egyébként szépen és kiváló humorérzékkel tanúbizonyságot téve beszélt magyarul, számítani lehet arra, hogy a most megválasztott törvényhozás nem tölti ki négy évre szóló felhatalmazásának teljes idejét.

Az előadás előtt elhangzott, hogy a kététhetes sorra kerülő vitaestek özi vendégei lesznek: Surján László, Horn Gyula, Kuncze Gábor, Orbán Viktor részvétele még nem biztos.

K. S.

Mágusok, papok, harcosok és tolvajok

Sajnos, a sors keze belenyúl a kártyáinkba, s úgy megkeverte a paklit, hogy csak nézünk, mint a moziban. Komolyabbra fordítva a szót, azok kérésére, akikben még csak most ébrednek a kalandozó vagy még csak most jutottak hozzá a történet elejéhez, a folytatást egy számmal elhalasztjuk, hogy mindenki csatlakozhasson játékunkhoz. Azoktól, akik időben beküldték, elnézést és türelmet kérek. Addig is, élvezeték vendégterítő városunk szorakozóhelyeinek (2) magas szintű szolgáltatásait! Az új beadási határidő pedig: október 6.

Elsősorban a társadalomtudomány iránt érdeklődöm, de szeretnék megismerkedni a bankszakmával, a nemzetközi kapcsolatokkal, szociológiával, politológiával. Konkrét elképzelésem még nincs arról, hogy mit fogok öt év után csinálni. Szeretem a nyelveket, talán ez is befolyással lesz a jövőmre. Németből felsőfokú vizsgám van, az egyetemen franciát tanulok.

— Mit hallottál a künfehértói gólyatáborban a felsőéveestől? — Azt, hogy általában elméleti jellegű képzést fognak kapni és, hogy be kell lépni valamelyik szakkollégiumba, hogy gyakorlati ismeretekre is szert tegyünk. Sokan hívták fel a figyelmünket a másodlagos közösségekre, mivel az állami csoportok, amelyek névsor alapján jönnek létre, rend-

szint nem maradnak együtt. Sajnos, ezt már most tapasztalom. Elég jó csoportom van, de egy héten csak két analízis órán vagyunk együtt. Különbözik mindenki másfelé ment. Ezért is igyekszünk keresni egy tartós közösséget.

— A középiskolában folyamatosan kellett tanulni. Itt ezt hogyan képeled?

— Az az igazság, hogy nyáron nagyon elszoktam a tanulástól, pedig a rendszeres munkára itt is szükség lenne. Franciából már házi feladatokat, labormunkát kapunk, de az analízissel is foglalkozni kellene, mert elég kemény tárgy, legalábbis nekem. Az első héten azonban nehezen áll minderre rá az ember. Az is zavaró, hogy sok lyuk van az órarendben. Közben be kellene ülni a könyvtárba vagy bárhová leülni tanul-

Mónika még szebb

Monaco szebb és adórendszere is kedvezőbb

A német adórendszert ismertető előadást tartott az egyetemen, szeptember 21-én Friedrich W. Selchert professzor a Justus-Liebig Universitát tanszékvezetője. A német gazdaság — mint ismeretes — több száz éves adózási hagyományokkal

rendelkezik, s jelenlegi rendszere egyik legfontosabb forrása volt a magyar adórendszer kialakításának. Sőt, a hazai adórendszer továbbfejlesztésének egyik lehetséges iránya is a némethez való további közelítése. Arról nem is beszélve, hogy a német adórendszer minden bizonnyal meghatározó szerepet játszik a közös piaci adórendszer egyeztetésének folyamatában.

A professzor aprólékosan mutatta be a német precizitást és alaposágot tükröző, végtelenségig finomított adórendszert. Átfogó képet próbált festeni hazája adórendszeréről, ám teljességre nem törekedhetett, hiszen a mintegy hateraz paragrafusból álló német adótörvény igen nehezen tekinthető át. A jó adótanácsadó ott is aranyát ér, nem véletlenül költözött Boris Becker Monacóba, ahol szebb a táj és kedvezőbb az adórendszer is.

— Mivel töltöd az idődet, ha nem tanulsz?

— Van egy dédelgetett tervem. Szeretnék eljárni valahová táncolni. Nem egy zsúfolt diszkóra gondolok, mert azt nem kedvelem, hanem egy klubra, ahol színvonalas standard táncokat táncolnak. Nagyon szeretek táncolni, úgy érzem van is érzékem hozzá. Egyébként nekem szimpatikusak a csoportprogramok is, amit az egyetem szervez. Legközelebb AIESEC-táborba megyek néhány csoporttársammal. És, ha befogadnak instruktorként, mert amit ők csinálnak, nekem nagyon tetszik.

D.

Az előadás alkalmával a pécsi Investar egyetem tanácsadó kft. bemutatta Friedrich Selchert és Herich György közös szakkönyvét, amelynek címe: Bevezetés a német adórendszerbe. A nemzetközi adózás alapjai.

Az ingázó

Amikor megszólítottam, kérdéssel kezdte: „Biztos, hogy engem keresel?” Ugyanis már vagy húszan megállították az egyetemen, összetévesztve őt, egy felsőbbéves lánnyal, akire, állítólag megszólalásig hasonlított. Ezek után ő is nagyon kíváncsi a hasonlóságra. En vizsont valóban Veréb Erikát keresem, azt a lányt, aki a tanévnyitón az eskü szövegét felolvasta. Hogy éppen őt választották erre az instruktorként, azt gondolom külsejének és talpraestségének köszönhető. Másnap az ismerősök többen is kérdezték Erikától, hogy kerültél a tévébe? Bemondó leszel? Szó sincs róla, Gólya lett a Közgázon,

Budapest Etyektől 25 km. A kettő között már négy éve ingázik. Ugyanis a Kaffka Gimnáziumba járt.

— Mindig ingázni fogsz? Nem akarsz kollégista lenni?

— Csak ötven percre lakom az egyetemről. Egyszer, majd, ha családom lesz szívesen jövök Pestre lakni, de most még jobb otthon, kényelmesebb. Azt csinálom, amit akarok. Tudom, az egész napomat leköti az egyetem. Már most is van, hogy reggel eljövök otthonról és csak este megyek haza. Kezdem megszokni.

— Mi hozott az egyetemre?

— Azért jöttem ide, mert itt sokféle orientálódhatok.

Tapasztalt vállalkozó a GI élén

(Folytatás az 1. oldalról.)

új igényeket fogalmazuk meg. Ilyen az emberi természet. Tíz éve végeztem az egyetemen. Azóta néhányszor megfordultam itt, és úgy látom, hogy a technikai feltételek sokat javultak. Persze, aki folyamatosan itt dolgozott ez alatt az idő alatt, az kevésbé veszi észre ezt a változást, és a nyugati egyetemekkel összehasonlítva is nyilván igen szegényesnek tűnnek a Közgáz lehetőségei. Bizom abban, hogy folyamatosan javítani tudjuk a munka technikai feltételeit.

— Az elmúlt években nem volt felhőtlen az oktatók, hallgatók és a gazdasági hivatal tisztviselőinek viszonya. Az előbbieket számos esetben kifogásolták, hogy az apparátus nem nyújt kellően türelmes, segítőkész szolgáltatást. Mit tesz a gond megszüntetéséért?

— A szubjektív okokon túl, tehát azt leszámítva, hogy mi, emberek, nem vagyunk egyformák, kifogásunk rossz napot és a többi, amin nem lehet lényegesen változtatni, a legfőbb problémát a GI működésének szabályozatlanságában látom. Csak informális, a hivatal munkatársai, vezetői közötti megegyezések szabályozzák valamennyire a hivatal működését. A megbízatásom egyik pontja az, hogy

ezen változtassak, a készülő egyetemi szervezeti és működési szabályzattal összhangban szabályozzam a gazdasági igazgatóság működését. Közös munkával ki kell alakítanunk a jogok és kötelezettségek hivatalos, nyilvános rendszerét, amit jól ismernek a hivatal dolgozói, illetve az oktatók és a hallgatók. Ennek rendeznie kell az apparátus munkatársainak és a hozzájuk forduló egyetemi polgároknak a mindennapi viszonyát is.

— Tervezel átszervezést, illetve személyi változásokat?

— Nincs prekonceptióm. Pontosan meg akarom ismerni a gazdasági szervezet működését. Ahol úgy

találom, hogy valamilyen funkció ellátáshoz nincs megfelelő szervezeti háttérünk, ott fejleszteni fogom az igazgatóság szervezetét. Ha pedig egy szervezeti egységünkről kiderül, hogy nem létező funkció „ellátásával” foglalkozik, akkor azt le fogom építeni.

— Sok sikert kívánunk munkádhoz! A hivatal és az egyetemi polgárok viszonyának eddigi története alapján megjósolhatjuk: nem leszel híján a kritikának...

— Az eredményeinkről majd számot adunk, a hibáinkra pedig felhívjuk a figyelmüket az egyetem oktatói és hallgatói.

K. S.

(Folytatás az 1. oldalról.)

ből és középfokú vizsgám angolból. Ebből a spányolt itt kezdtem el az egyetemen teljesen a nulláról. De a másik három, amit korábban hoztam magammal azt sem külföldön tanultam.

— Számítottál a fődíjra? Ha igen, tudatosan készültél rá?

— Az ilyen díjakban mindig van egy kis szerencse. Van olyan tényező, amire tudatosan készültem, igaz nem a Skála-díj miatt, hanem a Köztársasági-ösztöndíj volt a célom. Ezért szándékosan adtam be két TDK-dolgozatot is tavasszal. Az, hogy közben a Széchenyi Szakkollégium db-titkára lettem, inkább a kollégium belső törvényeiből és az ott lezajlott eseményeiből adódott, nem azért mert tudatosan db-titkár akartam lenni. Szerencsém volt abban, hogy a nemzetközi szakon, illetve a vállalkozási szakon tavasszal viszonylag sok különböző témában kellett házidolgozatot írni, ami például a Skála-díjnal növelte a ponteredményt. Hogy jó bizonyítványom volt mind a két félévben, az természetesen mindig a munka eredménye, bár van ebben is szerencse. Vagyis nem mondanám, hogy kizárólag a „kemény munka” eredménye lett volna a pályadíjam. Az ember folyamatosan dolgozik, erre rá lehet tenni mindig egy lapáttal, hogyha jön egy pályázat, amibe érdemes lenne benevezni. És, ha az embernek olyan az érdeklődése, hogy azokat a dolgokat szereti csinálni, amit egy ilyen ösztöndíjnal figyelembe vesznek, akkor szerencséje is lehet. Bár én a Skála-ösztöndíjra először három héttel az év vége előtt gondoltam. Addig eszembe se jutott. A fődíjról pedig fogalmam sem volt, hogy ilyen létezik. Ez teljesen meglepett. Csak az évfolyam értékelésre számítottam. Valószínűleg elég buta arcot vágtam, amikor a második oklevélért is kihívtak a tanévnyitó ünnepségen.

— A két szak, a nemzetközi és a vállalkozási bizonyára az érdeklődésed tükrözi. Milyen elgondolás alapján párosítottad a kétet?

— Már ebből is látszik az alapvető problémám, hogy túlságosan is sok minden érdekel, ami sajnos mindig egy kicsit a mélység rovására megy. Hogy miért éppen a vállalkozás szakkal kötöttem össze a nemzetközit, ennek az a magyarázata, hogy nagyon régi álomom a nemzetközi szak, de miután belülről kezdtem látni a közgazdasági egyetemet, rájöttem, hogy sokkal több minden érdekel a közgazdaságtanban. A mik-

roökonomiától kezdődően sikerült istenigazából megszeretnem a közgazdaságtant. És miután a nemzetközi szak, úgy gondoltam, a diploma utáni további életlehetőségeket tekintve csak egy szűk terület, ezért nem árt, ha az embernek van egy második „lába” is. A vállalkozás szakot tehát azért választottam, hogy legyen egy olyan képességem, amely, ha kell, biztos anyagi háttérrel ad akár kiegészítő, akár főállás jelleggel. A választásomban az is közrejátszott, hogy nem akartam elszakadni teljesen a közgazdaságtantól. Szívesen szerettem volna a számvitel is szóba jöhető volna, de ez nagyon sok energiát és időt igényel, ami valószínűleg a nemzetközi szakkal nehezen összeegyeztethető. Azért van, aki csinálja, én nem voltam ennyire bátor.

— A közgazdaságtan mely területe érdekel legjobban?

— A legjobban szerettem a mikroökonómiát. Kopányi Mihály előadásait élvezhetjük végig. Nagyon szerettem Mátyás tanár úr elméleti történeti előadásait és sokat kaptam Juhász Gyula professzortól is.

— Miből írtál TDK-dolgozatot?

— Az egyiket három írtuk Szabó Henriettével és Gyenei Bernadettel. Az ukrán atomfegyver kérdése volt a témája, amelyet egy memorandum elkészítésének formájában kellett megoldani. Cél az atomklub bővülésének megakadályozása. Ez a TDK-nk első helyezést ért el. A másik dolgozatom a magyarországi német kisebbség kitelepítésével foglalkozott, amely harmadik díjat nyert.

— Hogy választottad ezt az utóbbi témát?

— A kitelepítés családi ügy volt nálunk. Gyakorlatilag az egész családunkat kitelepítették Magyarországon belül, de vannak a volt NDK-ban és a volt NSZK-ban is rokonaink. Ily módon szétszóródott a család. Szerettem volna ezzel a dolgozattal tisztázni a magam számára, hogy mi is történt valójában 1946 és '47 között. Ahogy egyre mélyebben ástam magam a témába, rájöttem, hogy a közvéleményben sem mindig valós a kép erről a dologról. A dolgozatom még bőven van mit javítanom. Egyszer szeretném majd folytatni, legkésőbb a diploma után, hogy az OTDK-ra elmehessek vele. Egyelő-

re jegelem a dolgot, de nem akarom elfelejteni.

— Mennyire segíti az egyetemet a szakmai felkészülésed?

— Erre pontos választ majd tíz év múlva tudok adni. Az előzetes szubjektív benyomásom az, hogy nekem az egyetem liberalizált formája, a szabad órarend, amit kezdettől fogva élveztünk a nemzetközi szakon, nagyon tetszett. Az ember sokkal nagyobb kedvvel tud tanulni, ha olyan dolgokkal foglalkozhat, ami érdekli. Különösen sokat segített a nemzetközi tanszéken az a családias légkör, amit a kis hallgatói létszám eredményez, s amitől az ember úgy érzi, hogy állandóan foglalkoznak vele. Hasonlóképpen nagy segítséget kapok a felkészüléshez a Széchenyi Szakkollégiumtól, ahol olyan infrastruktúra (könyvtár, számítógépek) áll a hallgatóság rendelkezésére, ami biztosítja a komolyabb kutatómunkát. De ennél is fontosabb, hogy a kutatáshoz kezdettől fogva a kollégium tanárokat, illetve témavezetőket biztosít, akik fogják a kezünket, hogy a tényanyag tekintetében, másrészt me-

találom, hogy valamilyen funkció ellátáshoz nincs megfelelő szervezeti háttérünk, ott fejleszteni fogom az igazgatóság szervezetét. Ha pedig egy szervezeti egységünkről kiderül, hogy nem létező funkció „ellátásával” foglalkozik, akkor azt le fogom építeni.

— Mire fordítod a pályadíjat?

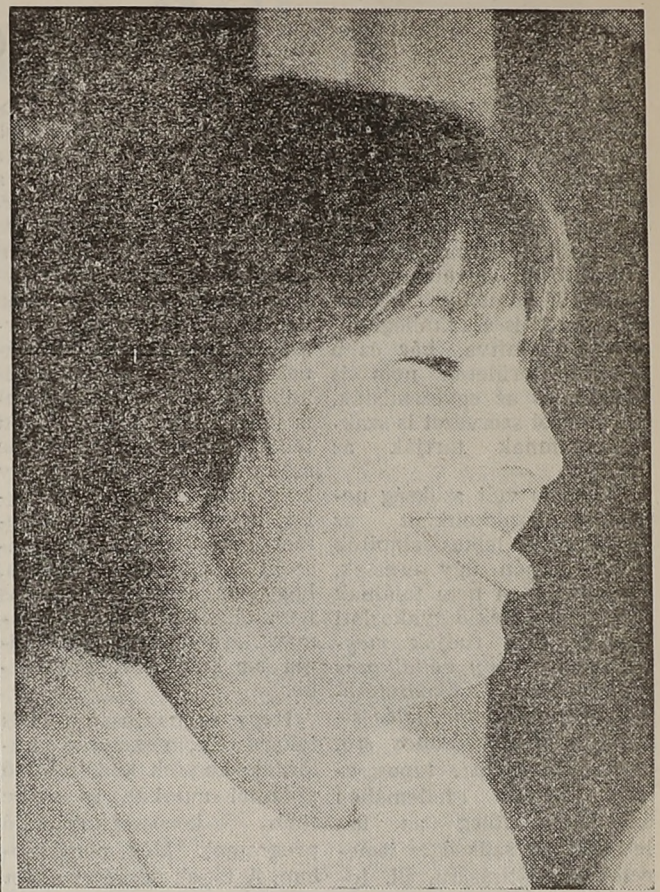
— A pénzem még megvan, annál is inkább, mert csak tegnap kaptam kézhez. Hogy mire fordítom? Nem akarom elkiabálni, majd meglátjuk. Az biztos, hogy egy összegben fogom felhasználni, valamilyen komoly célra.

— A szüleid bizonyára örültek, hogy Skála-fődíjas lettél. Hogy reagáltak rá a diaktársaid?

— A szüleim rettentően büszkék voltak rám. Az egyetemen igazából még nem értesültek róla. Talán majd ebből a cikkből megtudják. Nyilván sokféle reakció lesz aszerint, hogy kit üdvözölnek, hogy ki az, aki egyáltalán erre felfigyel. Biztos lesznek olyanok, akik úgy érzik, hogy ezt ők is meg tudták volna csinálni. És igazuk is van. Szerintem a pálya nyitva áll, mindenki megpróbálhatja. Eredemes.

D.

A nyelvi teszt...

... sikeres lett

Hárman Jászberényből

Velkei Csaba a Lehel Vezér Gimnáziumban érettségizett Jászberényben, ahonnan harmadmagával érkezett az egyetemre. A három berényi diák már el is foglalta a helyét a Tarkaréti kollégium egyik szobájában.

— Miért éppen a Közgazdasági Egyetemet választottad? — tudakoltam Csabától.

— Szerettem a történelmet és mert úgy gondoltam, ma a gazdaságban érdemes leginkább dolgozni. Hogy üzletember vagy menedzser leszek, azt még pontosan nem tudom. De mindenképpen a gazdálkodási karra szeretnék kerülni.

— Hogy sikerült a felvételi?

— 116 pontot értem el nyelvvizsga nélkül.

— Mit hallottál az egyetemről?

— A kilátások egyelőre elég bonyolultak, van, aki azt mondja könnyű, mások azt, hogy nehéz. Felsorol-

ják, mitől kell félni. Én egyelőre tapogatózom. Azt már az első két nap után látom, hogy a nyelvtudásnak nagyon nagy szerepe van. Csak most sajnálom igazán, hogy korábban nem vettem elég komolyan.

— Milyen nyelvet fogsz tanulni?

— Angolt. Részt vettem már a nyelvi teszten, amit elég szervezetlenül tartottam. Kévszó volt a tesztlap, ketten töltöttünk ki egyet. Sok értelmét nem láttam az egésznek.

— Hallottál valamit arról, hogy kik tanítanak az egyetemen?

— Denkinger Géza nevével találkoztam, az ő könyvét is láttam már. Úgy tudom Matejka Március is itt tanít.

Hogy a többi tanár közül ki az, akinek a neve bevésődik Csaba emlékezetébe, pozitív előjellel, az nemcsak az, hogy nehéz. Felsorol-

D.

Mi újság a TEMPUS-irodában?

Alig hogy megkezdődött az új tanév, megélnékült a forgalom a TEMPUS-irodában. Azok a szerencsés hallgatók, akik sikerrel pályáztak az 1993-94-es tanévre, most készítenek elő utazásukat, és több apró részlet tisztázása miatt gyakori vendégek a Fővám tér 8. alatt a 213. szobában. De már jelentkeznek azok az érdeklődő hallgatók is, akik a következő tanévet vagy annak egy részét szeretnék Nyugat-Európában tölteni. Megnyugtatójukra és tájékoztatásukra összefoglalóan röviden a tavalyi tapasztalatokat és vázoló az ideai pályázati menetetrendet.

Az 1992-93-as tanévben a Közgáz által koordinált hallgatói mobilitási program keretében 24 hallgató (köztük 9 fő a közgazdasági felsőoktatás más intézményeiből) összesen 160 hónapot töltött különböző nyugat-európai egyetemeken TEMPUS ösztöndíjjal. A hallgatók országok és időtartam szerinti megoszlását az 1. tábla mutatja.

Ország	Ösztöndíj időtartama		Összesen
	3-5 hó	6-9 hó	
Belgium	1	1	2
Franciaország	3	—	3
Hollandia	3	5	8
Nagy-Britannia	1	2	3
Németország	2	2	4
Spanyolország	1	—	1
Összesen			24 fő

TEMPUS ösztöndíjas hallgatók megoszlása az időtartam és a fogadó ország szerint az 1992-93-as tanévben

Ország	Ösztöndíj időtartama		Összesen
	3-5 hó	6-9 hó	
Belgium	—	1	1
Franciaország	5	—	5
Hollandia	—	4	4
Nagy-Britannia	—	1	1
Portugália	7	—	7
Összesen			18 fő

Ezzel párhuzamosan az UTRECHT Network tagjaként további 18 hallgatót küldtünk ki összesen 91 hónapra. (2. tábla)

További 4 hallgató tanult a rotterdami ERASMUS egyetemen TEMPUS ösztöndíjjal, 10 hallgató volt a groningeni egyetemen, Hollandiában, és több tanszékünk saját szervezésben választott ki és küldött diákokat nyugati résztanulmányokra.

1993-94-es tanév nagyon kedvezően indul.

Ebben a tanévben az általunk koordinált ECONOMOBILITY-program keretében a korábbi évinél több, összesen 215 hónapos ösztöndíjkeretünk van, amely 36 hallgató kinti tanulmányait fedezi. Az utrechti egyetem szervezésében 110 havi keretre pályáztak a hallgatók. Az ERASMUS egyetem az idén is fogad 4 hallgatót, fejenként 6-6 hónapra. Ez még október 10-ig megpályázható, a feltételek a TEMPUS-iroda melletti hirdetőtáblán olvashatók. A különböző helyekre a túljelentkezés átlagosan ötszörös.

További pályázati lehetőségek már az 1994-95-ös tanév novemberétől várhatóak.

A pályázat sikerét növeli, ha a jelentkező 3 befejezett tanévvel és magas szintű (egyes egyetemeken nemzetközi nyelvvizsgával igazolt) nyelvtudással rendelkezik.

Eddig TEMPUS-ösztöndíjas hallgatóink szakmai és személyes élményekben gazdagodva tértek haza. A fogadó egyetemek segítették a beilleszkedést, többségük kollégiumi férőhelyet is adott a magyar diákoknak. A hallgatók közötti információcserét szeretnénk megkönnyíteni azzal, hogy az ősz folyamán TEMPUS-FESZTIVÁLT szervezzünk. Ezen a délutánon a tapasztalatok megosztása mellett az új pályázatok elkészítéséhez is segítséget nyújtunk az 1994-95-ös tanévben nyugat-európai tanulmányok iránt érdeklődőknek. A fesztivál időpontjáról később adunk hírt. A rendezésben segítő diákokat örömmel várjuk a TEMPUS-irodában.

KOVÁCS ERZSÉBET
TEMPUS-FELELŐS

Kik a vállalkozó kollégisták?

A SZÜKSÉGES PLUSZ

Sok közgazdász még mindig kérdően néz rám, ha azt mondom: EVK. Pedig az Egyetemi Vállalkozói Kollégium már három éve megalakult. Igaz, működésükből kevesebbet láthat a külső szemlélő az egyetem többi szakkollégiumához képest. Nincsenek is szakkollégium-má nyilvánítva, bár ez a legtöbb területen nem is számít, és az egyetemisták, ill. a többi szervezet is szakkollégiumnak tartják az EVK-t.

Miért is volt szükség negyedik szakkollégiként az EVK-ra? A lelkes alapítók annak idején úgy érezték, az egyetemen nem találnak elég őket érdeklő gyakorlati tárgyat, nem tudják megszerezni pl. egy vállalkozás alapításához, működtetéséhez, egy üzleti tárgyalás sikeres lebonyolításához stb. szükséges tudást, tapasztalatot. Ennek szellemében az EVK főleg az üzleti életben szükséges ismeretek elsajátítására, ill. továbbadására nyújt lehetőséget. A sokakban élő hiedelemmel ellentétben a kollégium nem vállalkozás, tag-

jai munkájukért nem kapnak fizetést (ez utóbbit pl. egy ismerősöm alig akarta elhinni), és a szervezet a szakkollegisták közül a legkevesebb pénzzel gazdálkodik. És a legkevesebb kollégiumi férőhellyel. (Néhány helylyel szabadon rendelkeznek, de ha egy EVK-tagot bármelyik kollégiumba felvesznek, automatikusan a Kini-zsibe kerül. Az EVK ugyan- is itt működik.) Ha valaki tehát csak amiatt szeretne szakkollégista lenni, hogy koleszba kerüljön, nem biztos, hogy az EVK-val érdemes próbálkozni. Ha viszont szintén úgy gondolja, hogy az egyetemi oktatás nem elég gyakorlatias számára, érdemes bekapcsolódnia az EVK tevékenységébe.

Hogy ez pontosan mit is takar? Természetesen különféle keretek között folyó szakmai munkát, és egyre több közösségkövetkező programot. Még pontosabban: A tagok egyrészt olyan kurzusokon vehetnek részt, amelyeken megszerzett tudást későbbi munkájuk során használni tudják (tözs-

de, gazdaságpszichológia, vállalatértékelés, hitelezés a gyakorlatban: néhány példa az elmúlt év kurzustémáiból), másrészt az azonos szakterület iránt érdeklődők szakmai csoportok formájában segítik egymást a téma alaposabb megismerésében, feldolgozásában. A külső szakértők meghívása mellett gyakori, hogy az adott tudományban már „profinak” számító EVK-sok adnak elő a többieknek. (Pl. Magyarországon ma még viszonylag ismeretlennek számító vállalatkivásárlás, vállalatátvételek témakörében a kevés hozzáértő közt vannak EVK-tagok is, ők tartották a tavalyi kurzust.) Konkrét készségek elsajátítása a célja a rövidebb tréningeknek (tárgyalástechnika, csoportos alkotó technikák), a Vállalkozói Klub előadásai pedig minden két hétben más aktuális gazdasági kérdésről szólnak.

Emellett úgy érzem, a legnagyobb „presztízse” az EVK-ban annak van, aki már „élesben” dolgozik (könyvel, vállalkozik, üzleti terveket, elemzéseket ír stb.), mivel a kitűzött cél-

nak, a gyakorlati tapasztalatok megszerzésének ez a legjobb útja. Negyedik év végére egyébként is teljesíteni kell 100 óra szakmai gyakorlatot, ezért a munkahelykeresésben a tagok segítenek egymásnak.

A közös kirándulások, színházba járás, videózás, főzés, éneklés már a nem szakmai kapcsolatokat erősíti, viszont egyre fontosabb az EVK életében.

És mit tehet az olvasó, aki ezek után úgy érzi, szeretne közelebbi kapcsolatba kerülni az EVK-val? Bejárhat pl. a Vállalkozói Klub előadásaira. Részt vehet a második negyedév első napjaiban a menedzserment napokon. Jelentkezhet a meghirdetésre kerülő nyílt kurzusokra: ebben a félévben a franchise, tőzsde, pszichológia, és a „szükséges Plusz” kurzusokra. (Ez utóbbi több szakterületről egy leendő menedzser számára szükséges „plusz” ismereteket gyűjti össze.) Tehát érdemes a plakátokat figyelni, onnan a további infókat is megtudhatod.

Soós Katalin

Nemzetközi hírek

POSZTGRADUÁLIS PÁLYÁZATOK

A Wesssex Institute of Technology posztgraduális ösztöndíj pályázatot hirdet változó időtartamú, A tanulmány tárgya: Research and PhD Program (Full Time, Part Time, Sandwich PhD). A beadandó jelentkezési lap a nemzeti központi osztyán beszerezhető, a jelentkezés helye: WIT, University, of Portsmouth Ashurst Lodge, Ashurst, Southampton, SO4 2AA, K. Fax: 44-703-292-953.

32 év alatti, közgazdasági vagy pénzügyi egyetemi diplomával rendelkezők részére Economics, Finance, Business Administration tárgyban hirdet ösztöndíjat a Compagnia di San Paolo. A tanul-

mány helye: Economics and Finance: Coripe Piemonte, Torino (94. jun.-95. jul.). Business Administration: International Management Center, Budapest (94. aug.-95. máj.) és Scuola di Direzione Aziendale, Università Bocconi, Milánó (94. szept.-95. dec.). Az ösztöndíj fedezi a beiratkozási költségeket, tandíjat, hozzájárul az utazási és megélhetési költségekhez. A jelentkezés helye: International Management Center, San Paolo Bank Scholarships, Anna u. 1-3, 1221. Budapest, a határidő: 1993. december 31. Jelentkezési lapok és további információk beszerezhetők a nemzetközi kapcsolatok osztyán.

NYELVTANFOLYAMOK KÜLFÖLDÖN

Pályázató: American Language Academy, Rockville, Maryland. Az ALA az Egyesült Államok számos egyetemén kínál angol nyelvtanfolyamokat. Ezek minden korszerű és minden nyelvi szint számára nyitottak lehetőséget. Pl.: Executive classes program, specialized corporate training programs, short-term English programs, teacher training seminars, intensive English for pre-MBA students stb.

A Nemzetközi Kapcsolatok Osztályán (II. em. 215. szoba) megtekinthető az ALA kiadványa, amely tartalmazza, hogy az USA mely egyetemén lehet részt venni tanfolyamokon. A jelentkezési díj 40 USD. Letétbe helyezendő összeg az egyetemi programoknál: 100 USD. Nyelvkönyvek ára: 60-100 USD. A jelentkezés folyamatosan történik, bővebb információt a 215. szobában kaphatnak az érdeklődők.

TANFOLYAMOK OKTATÓK RÉSZÉRE

A The American Council of Learned Societies (USA) minimum hat hónap, maximum egy tanév időtartamra ösztöndíjat hirdet meg olyan tanárok részére, akik egyetemen tanítanak és hajlandók kutatásokat végezni az amerikai történelem, kultúra, társadalom témakörében. A tanul-

York 1007 USA. Tel.: 212-697-1503 ext. 29. fax: 212-949-8058. A jelentkezés határideje: 1993. november 15.

mány tárgya: amerikai művészetek, történelem, jog, irodalom, gazdaság, kormányzat, filozófia, politika. Jelentkezni a szervezetenél lehet levélben. A levélnek tartalmaznia kell a név, cím, pozíció, kutatási téma leírását, három ajánló személy adatait. Az ösztöndíj fedezi az utazási költségeket, megélhetést, biztosítást és kutatási költségeket. A jelentkezés helye: American Council of Learned Societies, 228 East 45th Street, New

A Compagnia di San Paolo egyetemi tanárok részére hirdet ösztöndíjat az 1994/95-ös tanévre. A tanulmány tárgya az európai parlamentarizmus, az EK és az EK és az olasz kereskedelmi jog európai parlamentarizmus demokrácia; University of Turin, University of Bologna, az EK és az olasz kereskedelmi jog; University of Turin, University of Genoa. Az ösztöndíj fedezi az utazási és megélhetési költségeket. A jelentkezés helye: Compagnia di San Paolo, Corso Vittorio Emanuele, II. 75, 10128 Turin, Italy. A jelentkezés határideje: 1993. december 31.

Mindkét tanfolyamról bővebb felvilágosítást a nemzetközi kapcsolatok osztyán szerezhető be.

SOROS PROFESSORSHIP PROGRAM

A Higher Education Support Program (HESP) idén is meghirdeti Soros Professorship Programját. A program célja, hogy a magyar egyetemeken kiváló szaktudású külföldi tanárok oktathassanak. A tanszékek által benyújtott jelentkezéseknek egy közös egye-

temi beadvány részeként kell szerepeltetnie, melyet az egyetem rektátusa nyújt be a HESP-hez. Jelentkezési lapok a nemzetközi osztyán (II. em. 215. szoba) kaphatók. Jelentkezési határidő: 1993. október 3. Faxon történő jelentkezéseket nem fogadják el!

VISITING FELLOWSHIPS, 1995 AUSTRALIAN NATIONAL UNIVERSITY

Az Australian National University (ANU), Humanities Research Center 1995-ben három konferenciát szervez „Africa” témakörben és egyet „National Biography and National Identity” témában.

Az ANU ösztöndíjat, amely fedezi az utazási költségeket egy részét és heti ellátmányt biztosít, azok nyerhetik el, akik a fent említett témákban kutattak. További információért és jelentkezési lapért a következő címre fordulhatnak az érdeklődők: Centre Administrator, Humanities Research Centre, ANU, Canberra, ACT 0200, Australia. Fax.: 61-62-249-0054. Jelentkezési határidő: 1993. október 31.

A DUNA-TÉRSÉG ÉS KÖZÉPEURÓPA INTÉZET a számitógépes nyilvántartásra való áttérés miatt kéri azokat, akik az intézet kiadványára előfizettek, hogy a megküldött kérdőívet (átvehető az NKO-n), pontosan töltsék ki és küldjék vissza. Az intézet új tagok jelentkezését is várja. Részletes ismertető és jelentkezési lap a nemzetközi osztyán kapható.

A BUDAPEST BUSINESS JOURNAL C. HETILAPRA ELŐFIZETÉST le lehet adni faxon a kiadónál: 111-6792. Egyéves előfizetési díja: 8600,- forint, féléves előfizetési díja: 5400,-.

Tárgyalások folynak arról, hogy az egyetemen újságüzemeltető automatát helyeznek el, ahol az újság példányként is kapható lesz. Egy példány ára: 116 forint. Az újság naprakész információkat nyújt a pénzügy, kereskedelem, bank, privatizáció, reklám- és propaganda, biztosítás, nemzetközi kereskedelem, környezetvédelem, adópolitika, törvényhozás területén. A Budapest Business Journal ismerteti a Budapestben zajló legfontosabb üzleti eseményeket, új szolgáltatásokat, a külkereskedelmi tranzakciós lehetőségeket, közeli mozimozsart és időjárásjelentést is.

DAAD-ÖSZTÖNDÍJAK 1994/1995

A DAAD megküldte az egyetem részére tájékoztató füzetét, amelyben oktatók és hallgatók részére ösztöndíjakat ajánlanak alábbi címen: Művelődési és Köztudományi Minisztérium, Szalay u. 10-14.

A DAAD megküldte az egyetem részére tájékoztató füzetét, amelyben oktatók és hallgatók részére ösztöndíjakat ajánlanak alábbi címen: Művelődési és Köztudományi Minisztérium, Szalay u. 10-14.

ÁLLÁSLEHETŐSÉGEK A VILÁGBANK INTÉZMÉNYEINEL

Lehetőség nyílt arra, hogy 32 év alatti, fiatal, egyetemet végzett közgazdász, pénzügyi szakemberek, megpályázza a Világbank „Young Professionals Program”-ját, álláshoz jussanak a Világbank Csoport Intézményeinél

(IBRD, IDA, IFC, MIGA). További információk az NKO-n vagy közvetlenül a Világbanktól. Cím: The Young Professionals Program, The World Bank, 1818 H Street, N.W., Washington, D.C. 20433, USA.

A vallás valóban fájdalomcsillapító?

A hit oktatása

I. HITOKTATÁS ÉS EMBERI JOGOK

„Pap: ... Mit kértek Isten egyházától N... számára? Szüleid: A keresztiséget.

A pap ezután így, vagy hasonló szavakkal szól szüleidhez:

Kedves szülo! Nektek, akik gyermekeitek számára a keresztiséget keritek, kötelességetek lesz őt úgy nevelni, hogy hitüink szerint éljen. Tartsa meg Isten parancsait: úgy szeresse Istent és embertársait, ahogy Krisztus Urunk tanította. Vállaljátok ezt a kötelességet? Szüleid: Vállaljuk.”

Hetényi Varga Károly Beszélgetés a Mesterrel c. művében a katolikus keresztelési szertartás leírásából idéztem. Nem néztem utána, de valószínűnek tartom, hogy hasonló kötelezettségvállalást más felekezetek is tetetnek a szülőkkkel, mielőtt egy csecsemőt megkeresztelnek.

Ezek után a hittannal kapcsolatban túl sok emberi jogi kérdés nem merülhet föl. Tökéletesen igaz ugyan, hogy sem az egyház, sem az állam nem kényszeríthet valakit szülei akarata ellenére hittanra, de egy ilyen fogadalom után mind az egyház, mind az állam jogosan gondolja, hogy a szülő akarja, hogy gyermeke hittanra járjon. Mindaddig jogosan gondolja legalábbis, amíg a szülő másképp nem nyilatkozik. A katolikus papok egyébként keresztelés előtt nagyon konkrétan rá szoktak mutatni arra, hogy ez a fogadalom a gyermek hittanra járatására is vonatkozik.

Hogyan lehet ennek figyelembevételével méltányos hitoktatási rendszert kialakítani? Pl. úgy, ahogy Ausztriában:

A megkeresztelt gyermekek automatikusan bekerülnek a megfelelő felekezet hittanjára, de szeptember első két hetében kijelentkezhetnek róla, 14 év alatt a szülei által, afölött személyesen

— A meg nem keresztelt gyermekek bármely hittanra beiratkozhatnak, ha szülei, vagy később ők maguk mégis így gondolják.

Ezek után, ha valaki nem akarja, hogy gyermeke hittanra járjon, nem keresztelteti meg. Ha akarja, megkeresztelteti. Ha akarta, de meggondolja magát, kijelentkezik. Ha nem akarta, de másképp dönt, beiratkozik. Ennyi.

II. HITOKTATÁS ÉS ÁLLAM

Azt hiszem, ilyen vagy hasonló szisztémával az emberi jogok sérelme nélkül lehetne nálunk is a hittant megszervezni. Ezzel azonban még nem dől el, mennyire kellene az államnak a hitoktatásba befolyni. Két érv szól amellett, hogy a hitoktatás állami támogatása jogos igény. Egyrészt, az állam érdekelt abban, hogy minél több polgárát tanítsák — szülei akarásával összhangban a hit, a remény és a szeretet értelmére, arra, hogy a világi siker csak akkor boldogságforrás, ha növekvő felelősséghez vezet, és a világi kudarc csak akkor vezet önpusztításhoz, ha nem keresztény alázathoz vezet. Stb. Amikor Marx azt mondta, a vallás a nép ópiuma, a szót fájdalomcsillapító értelemben használta, ezért megállapítását sem sértőnek, sem érvénytelennek nem tekinthetjük. Az állam szempontjából a vallás valóban fájdalomcsillapító.

A másik érv, ami Magyarországon a hitoktatás állami támogatása mellett szól, történeti. Az államosítás idején az egyházakat megfosztották mindazon jövedelmektől, amelyekből intézményeiket fönntartották. Ezek után az egyházak vagy a nagybirtokrendszer visszaállítását kell hogy követeljék, vagy a normálisnál nagyobb állami támogatást. Óriási képmutatás lenne azt várni, hogy Isten népe tartsa el az intézményeit, miután elvették mindazt, amit Isten népe erre fordított.

Milyen állami támogatást várnak el az egyházak az államtól a hittannal kapcsolatban?

Időt és tantermeket a hitoktatáshoz, valamint a hittanárak fizetését. A hittanárak fizetése megoldható úgy is, hogy fölveszik őket az állami iskolák tanári karába és bérlistájára, de úgy is, hogy az állam e célra egy-szeri alapítványt hoz létre, amit átad kezelésre az egyházaknak.

A hitoktatás tanterem- és időszükséglete megoldható úgy is, hogy az állami iskolák tantervébe oktatják a hittant, de úgy is, hogy az egyházak kellő számú iskolát kapnak vissza, ahhoz, hogy maguk megoldják a hitoktatást, és kapnak egy szabadnapot, amikor oktathatnak. Franciaországban a szerda az állami iskolákban szünnap, hogy ekkor a gyerekek hittanra tudjanak menni.

Egy biztos: 10-20 mindenre elszánt gyermeket lehet este 8-kor egy plébánia egy szobájában tanítani. 600-at már cikisebb.

III. HITAN ÉS KÖZVÉLEMÉNY

Ha a hittan viszonylag kulturáltan, és európai módon megoldható kérdés, akkor miért mérgesedett el nálunk a helyzet? Több okot látok.

Kommunista örökség, hogy a keresztelő és a hittan közötti természetes kapcsolat megszakadt. Ha mind a keresztelő, mind a hittan egzisztenciális kockázattal jár szülő és gyermek számára, akkor mindkettőről külön kell a szülőnek dönteni. Nagyon sokan vannak, akik a keresztelőt még megkockáztatták, a hittant már nem. Az ő tudatukban a hittanról szóló döntés a döntés a gyermek keresztény nevelése mellett, és amikor az egyház nem kéri e döntést, hanem természetesnek veszi, hogy a gyermek hittanra fog járni, sértve érzik szülői jogukat.

Az egyházak felelőssége, hogy rettentő rosszul kommunikálnak a sajtóval. Azt, hogy a keresztelés előtti fogadalomnak van köze a hittanhoz, így kifejezve még sehol sem olvastam, pedig az a közvélemény jelentős része számára újdonság. Olvastam ezzel szemben olyasmiket, hogy mindenkinek járnia kell hittanra, mert mindenkinek szüksége van erkölcsökre. Egy ilyen kijelentés legalább két veszedelmes eretnekséget takar. Egyrészt, föltételezi, hogy csak egy egyház tud az erkölcsi parancsolatok betartására nevelni. Másrészt föltételezi, hogy a vallás nem több, mint erkölcsi parancsolatok gyűjteménye. Én hiszem, és vallom, hogy minden embernek szüksége van Krisztusra. De nem azért, hogy kevésbé legyen hajlandó lopni. Másrészt, erre a szükségletre mindenkinek magának kell ráébrednie, a szülők, és az egyházi közösség legfeljebb segíthet, és csak akkor, ha személyes a kapcsolat.

Ne feledkezzünk el a sajtó felelősségéről sem. Gyönyörű esettanulmány a Dabas-Sári eset. A sajtó pontos eseménykrónikával mutatta be az erőszakos reakció, és a felvilágosult szülők küzdelmét. Arról azonban, hogy mi váltotta ki a szülők tömeges tiltakozását egy katolikus faluban, még semmit nem olvastam. Öszintén szólva nem hiszem el, hogy vélt liberális eszményeik védelmét tartották annyira fontosnak, hogy az utcára menjenek.

Tegyük mindehhez hozzá, hogy a dolgok egyáltalán nem alakulnak rosszul. Az iskolák egyházasítása többnyire botránymentesen lezajlik, és az állami iskolákban is megjelentek a hittanárak. Beszéltem plébánossal, aki elmondta, hogy falujában a megkeresztelt gyermekek 99 százaléka hittanra jár. Azt hiszem, túl leszünk a jelenlegi zúrókőn is.

HARMAI GÁBOR

Othonunk a nagyvilág

Balla Mónika víz alatt

Hatan vehették át a tanévnyitón a Jó tanuló — Jó sportoló! kitüntetést. Köztük Balla Mónika III. évf. gazd. szakos hallgató is.

— Miért éppen ezt a nem túl közismert sportágat, a búvárkodást választottad?

— Gyerekkorom óta úszom, de öt évvel ezelőtt abba kellett hagynom, mert nálam is kialakult az úgynevezett uszóváll, ami sportolás közben erős fájdalmakat okozott. Az edzőm a BHG-ban hívta fel a figyelmemet a tájékoztató búvárúszásra, mivel itt nincs olyan nagy szükség a két kézre, átpártoltam.

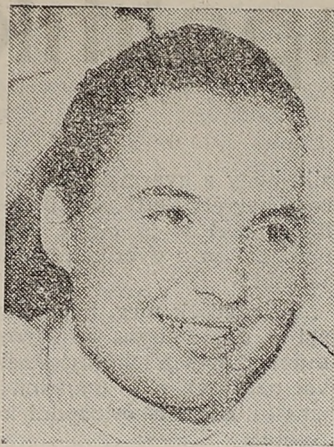
— Sok idődet leköti a sport?

— Reggelente, heti ötször járok az uszodába, nyáron bányatavaknál edzünk. Nem is az idővel, energiával van gond ennél a sportágnál, hanem a pénzzel. Minthogy a búvárkodás nem reklámhordozó, nincs rá pénz, nincs támogatója. Ezért hiába is edzenék erősebben, évi 5-6 versenynél többen nem tudnánk részt venni.

— Mi vonz ebben a sportban?

— Szeretem a vizet, s a merülések mindig nagy élményt jelentenek. Ezenkívül a nagyszerű társaság az, ami feleletti nyáron az edzések ideje alatt, hogy megint nem volt idő a nyaralásra.

— Milyen eredményeket értél el?

Víz felett...
Fotó: Komó

— Tavalay a Világkupán csoportos I., az egyéni vb-n VII. helyezést értem el. Idén az Eb-n ezüstérmes lettem.

— Hogy tudod összeegyeztetni a tanulást és a sportot?

— Szerencsém van, mert mindig jó tanuló voltam. A középiskolában is sportsztyába jártam — akkor még úsztam — és megtanultam beosztani az időmet. Mindig elég volt egyszer elolvasni az anyagot ahhoz, hogy tudjam.

— Milyen szakirányra szeretnél menni a III. év végén?

— Nem érzem magam menedzsertípusnak, úgyhogy a pénzügy, számvitel felé orientálok. A középiskolában angolul tanultam, az egyetemen idén kezdtem el az olaszt.

— Meddig akarsz búvárkodni, mik a terveid az egyetem befejezése után?

— Valószínűleg a diplomázás után már abbahagyom a búvárkodást. Igaz ez egy technikai sportág, akár 30 éves koráig is úzhatné az ember, de én inkább gyerekekkel szeretnék foglalkozni. Most végzem levelezőn a Testnevelési Egyetemet. Sikeres vizsgák után úszó szakvezető lehetek.

— Mit csinálsz szabadidőben?

— Minden időmet kitölti a barátom. Egyébként ő is

búvár volt. Ezenkívül szeretek kötni, olvasni és együttlenni a búvártársaimmal.

— Volt már olyan eset, hogy a tanulás és a sport nem fért meg időben egymás mellett?

— Igen, II. év végén mikor a szigorlatokra készültem nem jártam edzésre. Egyszerűen a hajnalig tartó tanulás után már képtelen lettem volna reggel az uszodában is teljesíteni, de akkor nemcsak ez, hanem egy hat hétig tartó sérülés is a „partra” kényszerített.

á.

Ebéd 100 ezerért

Nem tudom, szeptember 1-jén, a menza legújabbkori megnyitásokor hányan ótkéztek a főépületben vagy a Kinizsiben. Felidéznék egypár bevezető árat akkorról: rántott sajt 67 Ft, rántott gomba 67 Ft, gyümölcsleves 34 Ft (azt hiszem), húsételek 70-100 Ft. Sajnos, partnereimmel szemben elvesztetem fogadásomat: én úgy véltem, hogy egy hónapig fog tartani ez a kedvező árszint. A szeptember közepi árak azonban már rácafoltak erre: rántott sajt és gomba 89 Ft, gyümölcsleves 51 Ft, húsételek 80-120 Ft. Átlagosan egy fél hónap alatt tehát körülbelül 30%-os áremelkedést ért el a melegkonyha. Annualizálva ez évi 57 600%-os körüli áremelkedést jelent. Reméljük, ez a tendencia nem folytatódik, különben az év végén egy — egyébként izletes — ebéd ára 100 ezer forint körül alakulna.

F. G.

Flipperes agymosás Diákszerencse

Se pénzem, se albérletem nem volt — mesélte az egyik közgazdász egyetemi hallgató. Kártyán elnyertem a barátom kollégiumi ágát. Két hétig az ő ágában aludtam, míg a barátom a szőnyegem.

Az egyetemisták körében mindig kéznél van egy pakli. Verik a blattot a kollégiumban, az egyetemi zibongóban, de az is megtörtént már, hogy a tanár leplezte le az előadásán suttymban kártyázó diákokat. Félték is a kizárástól. Végül is csak az ördög bibliája lett kiutasítva a tudomány szentélyéből. „Amnesziát” akkor kapott hivatalosan, amikor megnyitott a Közgazdaság-tudományi Egyetem pincéjében a kocsmát.

Nyáron, az utolsó vizsganapon benéztem a klubba. Nem sokan voltak, egy kávé vagy egy pohár sör mellett meláztak. Annál harsányabban nevetgéltek a flipper autamatáknál.

— Mi a vonzerejük a flippernek? — szöfoltottam meg az egyik játékosat.

— Ma már majdnem minden szórakozóhelyen van flipper. Inkább a vizsga utáni ellazulás, eltompultság miatt van szükség az ilyen agymosásra, és erre ez a játék kitűnő alkalom. Ha lejövünk a kocsmába a haverommal, általában lejátszunk egy nagy meccset, negyven forintért.

De ennél sokkal több pénz is el lehet itt venni. Tudok olyan egyetemistáról, aki százezret költött. A nevének csak azért nem emlitem, mivel sok embertől vett fel pénzt, meglehetősen sokan tudnák kiról van szó. A többség persze nem ilyen. De ha elő is fordul — mivel majdnem minden egyetemista dolgozik — amíg egyenesbe nem jön, addig behúzza a munkába.

— A flipperen kívül mivel töltöd itt az időt?

— Pókerrezem. Sokan kártyáznak, de csak filléres asztalon. Ez nem egy tekintélyes

összeg ahhoz képest, amit a taxisoknál láttam a múltkor. Van egy taxispihenő a Práter utca melletti kis utcában. Ott százezrek voltak az asztalon a játékosok előtt, tizcentis kötegekben. Amikor beléptem, mindenki a zsebébe nyúlt. A játék állva maradt és én tudtam, hogy ezek a pisztolyukat vagy a gáz-sprayjuket fogják. Gyorsan vettem egy cigit, se jobbra, se balra nem néztem, elmene-kültem.

— Van olyan egyetemista, aki szerencsejátékon nagyobb pénzt nyert?

— Hogyne, egy ötödéves, legutóbb a Bingón százezret nyert.

— Ez már komoly.

— Kinek igen, kinek nem. A vállalkozó diákok általában már több millióval számolnak.

— Te hogy vagy a szerencsejátékokkal?

— Tisztában vagyok vele, hogy hajlamos vagyok elkurvalni ilyen téren, ezért megpróbálok odafigyelni magamra. De hihetetlenül nehéz korlátozni magam.

— És ha már dolgoznál és lenne pénzed?

— Már most is dolgozom. Az egyetem számomra csak a vizsgaidőszakban él. Abba-hagyni a munkát és csak tanulni már nem megy. Nehéz

feladni az anyagi biztonságot, lemondani egy csomó mindentől, amit megteremtett az ember azzal, hogy dolgozik. Sokan vagyunk ebben a csapatban azt hiszem. Egyébként a pénzt, ha sok, ha kevés így is úgy is el lehet venni. Ezért főleg magamtól. Van azonban egy szenvedélyem, a lovi. De csak szilveszterkor. Most már négy éve, hogy kijárok. Meglehetősen sok egyetemista hódol hagyományosan ennek a szenvedélynek. Ez a nap eseménynek számít. Ilyenkor felvonul az elit, egy csomó nagy név. Ritka arccal lehet látni, akikre már régóta kíváncsi az ember.

— Fogadsz is?

— Egyszer nyertem 187 forintot, s mivel rohadt hideg volt el is költöttem forraim borra. Kint meglehetősen emelkedett volt a hangulat.

— Mi a véleményed, az egyetemistának csak a vizsgához kell a szerencse, vagy ahhoz is, hogy a diploma megszerzése után jól éljen?

— A szerencsének szerinte nagy szerepe van az ember életében. De azt hiszem, hogy aki elvégzett egy egyetemet, az éppen olyan jól él, ahogy egyrészt akar, másrészt, amit megérdemel. Egyébként ha nem csinál semmit, akkor is eltartja az embert az egyetemi végzettség.

D.

Pénzzavarban az Aula Nem utalt a főigazgató

Az utóbbi hónapokban néhány nem túl hízelgő folyosói információ terjedt el az Aula Kiadóról. Ezekről kérdeztük Halász Gézát, az Aula Kiadó Kft. igazgatóját.

— Hallottam olyan panaszt, hogy nem adtok ki az oktatáshoz szükséges tananyagokat.

— Mielőtt válaszolnék a kifogásra, a fiatalabbak kedvéért el kell ismételnem néhány dolgot a kiadóval kapcsolatban.

Az Aula alapvető bevételi forrása az az állami támogatás, amit a diákok kapnak tankönyvvásárlásra. A mi feladatunk az egyetem tankönyveinek, jegyzeteinek megjelentetése. Ezért a hallgatók könyvvásárlási támogatását mi kapjuk meg, abból gazdálkodunk úgy, hogy annak értékét mi a hallgatóknak a vonalkódos rendszerben a félév elején jóváírjuk. Ezért a diákok — természetesen — nemcsak az Aula által kiadott könyveket vásárolhatják meg. Ez a bizonyos állami támogatás jelenleg diákonként félévente 3000 forint.

kétféle mennyiség a nyakunkon maradt

— komoly veszteséget okozva.

Ami a te információdat illeti, az valószínűleg valamilyen szöveggyűjteményre vonatkozik. Ezekkel igen rossz tapasztalataink vannak. Egyfelől három-négy-

Véges összeg tehát, amit az Aula nem léphet túl, a kiadó nem lehet veszteséges.

Ennek következtében, bár nem tudjuk tisztességesen honorálni a tankönyvek szerzőit, 1000 példány alatt mégis olyan magas árat kellene kérnünk egy-egy könyvért, amit a hallgatók nem tudnának megfizetni. Ezért két-három évre előre kell nyomtatni a tankönyveket, 1000—1500 példányban. Amíg ezt a mennyiséget el nem adjuk, addig a raktárunkban készletként kell tárolnunk, a tőkénk benne fekszik, és legfeljebb csak a harmadik évben hoz nyereséget.

Ez azt jelenti, hogy csak azt a tankönyvet tudjuk gazdaságosan kiadni, amellyel kapcsolatban a megjelentetését kérő tanszék vállalja, hogy a következő két-három évben is annak ismeretét fogja megkövetelni a diákjaitól. Van a raktárunkban olyan kötet, amelyet egy évig tanítottak utána kihagyták az oktatásból, minek következtében

száz példányt kérnek csak belőlük, ami eleve túl drágává teszi a kiadásukat. Másrészt ezek általában nem kötelező tananyagok, így a diákok nem vásárolják őket. Többször előfor-

dult az is, hogy a gyűjteménybe átvett szövegekért nem fizették ki az eredeti szerzők jogdíjait. (Ennek ellenére drágák a szöveggyűjtemények.

Nem tudjuk vállalni a kiadással járó kockázatot

ilyen esetben.

Hadd jegyezze meg itt még valamit: Több könyvünk is van, amit úgy tudunk kiadni, hogy a szerző vagy a tanszék támogatást szerzett a megjelentetéséhez. Tudom, hogy az ilyen esetleges támogatások nem határozhatják meg egy kiadó kiadási politikáját, ugyanakkor — egyelőre — el kell fogadni a gazdaság ilyen értelmű „nyomását”.

Szeretném minél előbb összehívni a testületet,

hogy lényegében meg döntse el, melyik tankönyvet adjuk ki és melyiket ne.

— Az egyetem kezdeményezte az Aula Kiadó revízióját. Ennek mi az oka?

— Az ok az, hogy két hónapot késtünk mérlegbe számolonk beadásával. Ennek tükrében teljesen jogosnak tartom a felülvizsgálatot. Ráadásul egyéves az Aula Kiadó Kft., ami önmagában is indokolna egy ilyen ellenőrzést. Csak annyit kértem a gazdasági vezetőktől, hogy minél gyorsabban végezzük el ezt a munkát.

Ennek két oka van. Az egyik, hogy a minisztérium öthónapos késéssel, csak májusban utalta át számlánkra a diákok tankönyvvásárlási támogatását, és addigra sok tartozásunk felhalmozódott, amit ki kellett egyenlitenünk. A másik, hogy a nyári szünet alatt nem árusítunk, legfőbb vevőink, a diákok nem vásárolnak.

Tavalay szeptemberben, amikor már látható volt át-

meneti eladódásunk, kértünk a BKE Alapítványtól kétmillió forint átmeneti hitelt, amelyet — tudomásom szerint — a kuratórium meg is szavazott, de a gazdasági főigazgató nem utalta át. Ha ezt akkor megkapjuk, most semmi gondunk nem lenne. Ennek ellenére biztos vagyok benne, hogy az őszi félévben megoldjuk ezeket a problémákat.

— Külső üzleti partnereinknek, nyomdákunk nem tartozunk egy fillérrel sem. Ezzel szemben

vannak kiegyenlítetlen számláink.

— Azt is tudni véli a folyosói híradó, hogy fizetési nehézségeitek vannak...

— Első évben az analízistől, később az ökonometriától. A Közgázon végzett tanároamtól hallottam, hogy végsősoron nem is olyan nehéz ez az egyetem, mint ahogy mondják, ő például mint hallgató nagyon sokat szórakozott.

— Mit tervezel egyénileg az öt évre?

— Az első három évet nyelvtanulásra szeretném fordítani. Ebben komoly hiányosságaim vannak, mivel a középiskolában csak angolt tanultam. Itt a franciát szeretném elsajátítani.

k. s.

Nyitás előtt a sok ismeretlen

Az első évfolyamosokat nem kell kutatni. Sokan vannak az épületben. Két

első lány bizonytalankodva keresi a lejáratot a menzához. Segítségre sietek. Ebéd közben felkérem őket

legyenek a riportalanyaim. Egyikük bizalmatlanul elzárkózik. Babonás, nem szeretné elkiabálni, hogy egyetemista lett. A társa Veszelka Krisztina viszont készleges.

— Gondolom az egyetemen kívül Budapest is tartogat meglepetést egy vidéki diáklány számára. Járta már többször Pesten?

— Nem. Itt születtem ugyan, de még kisgyerek voltam, amikor vidékre költöztünk. Öszintén szólva, én egy kicsit tartok Pesttől.

— Szórakozni csak el fogsz járni?

— A szórakozás nem nagyon érdekelt engem. Ott-hon is elsősorban az olvasás kötött le. Szeretem a szépirodalmat és a krimiket, különösen, ha a cselekmény kapcsolódik a történelem egy-egy részletéhez. A színházat is nagyon szeretem. Győrben bérletem volt. Azért egy-egy moziba itt Pesten is elmegyek.

— Mi a véleményed az instruktorkorról?

— Nagyon jó, hogy vannak, sokat segítenek ebben a sokismeretlenű világban eligazodni.

„Nincsenek éjszakáim, csak nappalaim”

Interjú a Pince Klub új vezetőjével

Új bútor kárpitozott ülőgarnitúra öltök elsőnek az ember szemébe. Kifejezetten vendégmarasztaló. És új a főnök is augusztus 10-e óta a Pince Klubban. Mervó József IV. gazdálkodási szakos hallgató.

— Már tavaly is pályáztál, akkor nem sikerült. Mi vitt rá, hogy újra megpróbáld?

— Azért pályáztam, mert úgy éreztem, hogy sokkal jobb klubot tudok csinálni, mint az elődeim.

— Mennyi időre kaptad meg a klubot?

— Két évre és nagyon szeretném elérni, hogy még további két évig megtarthassam, mert úgy érzem ez a feltétele annak, hogy

heti hét napon át nívós programot

tudják biztosítani az egyetemistáknak és az olcsó árak mellett igényes kiszolgálást nyújthatnak.

— Van már a vállalkozás területén gyakorlatod?

— Üzletembernek valom magamat, noha ezen a téren teljesen új vagyok a szakmában. Számomra ez egy próba. Tulajdonképpen csak annyi dologhoz értek, mint a többi diák az egyetemen, semmivel sem többhez. Talán egy kicsit jobb üzleti érzékem van, ami finomodott az idők folyamán.

A klubot nem a tavalyi

tanárok, diákok, egyetemi alkalmazottak fordulnak meg nálam.

— Gondolom szeretnéd ha a berendezés sokáig ilyen maradna mint most?

— Minden amortizálódik. Arra kell törekedni, hogy az ésszerűség szintjén amortizálódjon csak. Ennek érdekében oda kell figyelni főleg az éjszakai egyetemista ven-

— Amint a klub új arc-lata mutatja, komoly tőkét váltál az üzletbe. A szülők segítettek hozzá?

— Szó sincs róla. Itt minden a saját beruházásom. Feltételezem, hogy erre az új berendezésre igény van egyetemisták szinten. Az egyetem-i padok elég fásasztoák. Azoknak, akiknek van egy kis szabad idejük napközben ilyen környezetben szívesen fogyasztanak egy kávét vagy egy sört. Úgy érzem, a vendégek is alkalmazkodnak az újhoz.

kemény réteg használja

dégekre. Mert vannak, akik két pohár sör után megfellekednek magukról.

— Társultál valakivel a vállalkozásban?

— Tavaly szó volt róla, hogy egy társammal vállalkozom. Ez idén nem jött létre. Most csak egyedül csinálom. Számomra a tavalyi év tapasztalattal is szolgált. Azal ugyanis, hogy

az irányításhoz elég egy ember.

Ha többen vannak abból csak félreértés származik.

— Az a hír járja, hogy emeled az árakat.

— Igazából a tavalyi árakon szeretnék dolgozni. Viszont jóval igényesebb programokat fogok idehozni, mint az tavaly történt. Egy hónap múlva tudok nyilatkozni arról, hogy anyagilag

hogy jövök ki. Attól függően fogok változtatni az árakon, hogy az egyetemisták milyen programokat szeretnének. Magasabb szintű kiszolgálást, középfokú, vagy alacsony szintűt? Ezt ők fogják eldönteni.

— Milyen programokat tervezel?

— A hétfői napokon

Világjáró Klubot indítunk

meghívott előadókkal, egyetemistákkal. Jövő héten például Juhász Árpád lesz a vendégünk, aki Peruról tart előadást. Ő elég közismert a televízióból. Lesz előadása a Teleki expedícióról, a legfrissebb afrikai kutatásokról, Távol-Keletről, Kínáról. Saját erőből jól felszerelt előadóteremünk van videovetítővel, televízióval. De sze-

retnek beszerezni egy nagyobb, egy méter átmérőjű úgynevezett Projektor televíziót. Egyelőre keresem a szponzorokat, akik hozzájárulhatnak a készülék megvásárlásához. Ha bárki, aki frissen van kapcsolata és tud segíteni azt örömmel várom közös érdekeink megvalósításához.

A keddi és szerdai nap

a Video Art Klub.

Itt már megvolt az első előadás. Váltakozva egyik héten magyar, a következő héten külföldi művészfilmeket vetítünk, minden második héten meghívott előadóval, aki valamilyen módon kap-

csolódik a filmhez. Az Video Art Klub vendége volt Galla Miklós a Holló Színháztól, de eljön hozzánk Eperjes Károly is. Kedden Gerendás Péter lépett fel, őt sokan ismerik. Ezt követően

nostalgia disco lesz rendszeresen a helyi egyetemistáknak.

Ugyanis részükre panasz merült fel a csütörtöki rendezvényekkel kapcsolatban, amiről úgy érzik kiszorulnak a nagy tömeg miatt. Ezt szeretnénk kompenzálni egy keddi diszkóval.

A hétfő és szerdai napokon a klubban élő zenekarok lépnek fel. Hogy melyik napra milyen zenei stílust tervezünk, azt még nem döntöttük el. Jönnek blues és latin zenekarok, lesz

Szeretnék ezen a napon

s ezzel az egyetemistáknak egy alternatív szórakozási lehetőséget nyújtani a KDC programokon belül azzal, hogy a klubban a diákokhoz közelálló zenéket játszanánk. Megvalósulása végül is attól függ, hogy a hallgatóság hogy dönt és hogy a KDC vezetősége partner-e a dologban. Előnyös lenne a

csatlakozni a KDC-hez.

KDC-nek is mert ezzel plusz programlehetőséget tudna nyújtani a diákoknak, többet jönnének be és igazából nem kellene emelni a belépők árát, mert nem ragaszkodom hozzá. Beszéltem a HT-vel a dologról, nekik tetszett.

— Jelenleg nincs a klubban játéklehetőség. Eltűntek

a flipperek és a biliárdasztal. Ez így is marad?

— Elektromos nyerő automatagépeket nem hozok, mert ez elrontja a klub stílusát, egyébként is elég van belőlük a városban. Kompenzálni szeretném viszont ezt társasjátékkal, sakkkal, dartsjátékkal és három-negy biliárdasztallal. Meg is van a helye a klub mellékhajójában. Amennyiben engedélyt kapok rá, hogy éjszakára az asztalokat az alsószobák folyosóján tároljam,

megnöveljük a klub befogadóképességét.

S amennyiben a későbbiekben hasonlóan nagy az igény erre a napra, úgy szeretnék még bérelni területeket az egyetemről, csütörtök éjszakára.

— Változik-e a vendéglátó rész?

— Igen, feltétlenül bővíteni kell. Két héten belül kiterjesztem itt a rendszert, hat sörcsappal, két kólageppel, a konyhában salátabár és napközben még pizzát is tudunk árulni.

— A programok arról árulkodnak, hogy művészeti területen is vannak kapcsolataid.

akkor ez is meg fog valósulni.

— A csütörtöki rendezvényekről mesélték, hogy hosszú sorok vártak órákig a bebecsátásra. Mindig így lesz ez?

— A csütörtöki napokon szerencsére nagyon sokan vannak. 10 órától éjjel 1-ig limitáltuk a belépéseket. Megpróbálunk rajta változtatni, előbbre toljuk a bejáratot és már a fenti téren is játszani fog egy blues zenekar. Ezzel 100-150 emberrel

— Egy vezetőnek igazából nem kell mindenhez érteni. Arra kell törekednie, hogy az alkalmazottai a részterületeken jobbak legyenek nála.

— Hogy tudod összeegyeztetni a tanulást az üzlettel?

— Szeretnék egyéni tanrendet kérni, bár azt mondják, hogy nehéz ezt megkapni, de bízom benne, hogy sikerül.

— Elég nagy felelősséget vettél a válladra. Vannak álmatlan éjszakáid?

— Mostanában nincsenek éjszakáim, csak nappalaim.

Miért nem tartják be, amit ígérték?

Már leültünk egyszer a Pinceklub új gazdával beszélgetni, s ekkor valóban felmerült, hogy szívesen csatlakoznának penteken a KDC-hez. Ez persze érthető, hiszen a KDC — s most remélem, hogy nem lesz szerénytelen — manapság felkapott, jólmenő szórakozóhely, fix, „bejáratott” vendégkörrel. Nagyon halikán jegyzem meg, kicsit talán kevélyen is lenne másoknak „meglovagolni” ezt a népszerűséget. Mindenesetre mi nem tartjuk olyan egyszerűen kivitelezhetőnek a KDC-t, mint a KDC-t azért megtartanánk, ha lehetséges, ez ugye érthető... Főleg akkor, ha a vendégek is a KDC-felirat alatt, egyetlen bejáraton érkeznek az épületbe. Márpedig, akkor valószínűleg nekünk kéne felhívni az ert, ami ilyenkor a pinceben történik. Vagy el tudod az lépezni, hogy egy rendezvényért egyszerre két társaság felelős? Azt lehetetlen megoldani, hogy a külsőből a KDC felé a rendezvényen történetek, azon túl meg a Pinceklub vezetősége, illetve rendezői! Mi nem szívesen vállalunk felelősséget egy megnövelt területen, egy másik közönséget, plusz egy másik, számunkra ismeretlen rendezőgaráért... A saját rendezvényünk a jelenlegi méretekben is éppen elég nagyszabású, és ha lett volna korábban olyan szándékunk, hogy még növeljük a buli méretét, megterítjük az ételtől, de egyelőre túl korának tartjuk. Először bizonyítaniuk kéne a pinceklubosoknak, hogy korrekten együtt lehet velük működni, akár hosszú távon is. Most ugyanis még nem igazan ismerjük őket, és más az ígért, más a tett... Hogy egy példával is szolgáljak: tudommal pályázatukban meg azt ígérték, hogy nem akarnak pentek este hangos, zenés bulikat szervezni, a KDC-vel való ütközés miatt. (Ez ugyanis lehetnéne ténne a KDC-bulin a IV. előadóban zajló mozifilm-vetítést, mivel az előadó majdnem pont a pinceklub felett van.) Nos, e heti plakátjukon döbbenet olvastuk, hogy penteken diszkó és zenekar is lesz a pinceben! Mikor rákérdeztünk, miért nem tartják be, amit ígérték, azt felelték: valmit tenniük kellett, mert a pénteki napjuk „halott”, nincs odalent vendég... KDC

Universitas

1. Universitas tagértekezlet 1993. október 18-án, hétfőn, 15.30 órákor a Kézvárosi utca 1-7., II. emeleti tornateremben. Megjelentek: Kétező, csak orvosi igazolványt fogadjunk el igazolt hiányzásokkal.

2. Az 1993. évi fizetési napok: október 18-án a tagértekezlet után november 16-án, kedden 13.00-16.30 óráig, december 14-én, kedden 13.00-16.30 óráig.

3. A tagsági viszony meghosszabbítása 1993. október 8-ig lehetséges az irodában. Személyi igazolványt, érvényesített diákigazolványt és iskolai igazolványt hoz magaddal! Ha a tagsági viszonyodat nem hosszabbított meg, akkor automatikusan megszűnik.

4. Munkajánlatok: cégfelkeresés, kötetlen munkaidőben, témavezetők: Mozsár Agnes és Gömöri Andrea. Könyvű fizikai munka, témavezetők: Kúcsos Gyula, Zakor Sándor. Autóval rendelkezőknek termékminta-terjesztés, témavezető: Kiss Róbert.

Illúziók a honi várakozások

Agrárközgazdászok Strezában

Az agrárközgazdászok 1975-ben alapított európai szövetsége az észak-olaszországi Strezában tartotta soros, háromévente esedékes kongresszusát. Az 1200 tagot számláló, önköltséges, tagdíjas, elsősorban kutatókat, oktatókat tömörítő, nyugat-európai túlsúlyú szervezet most az európai integrált mezőgazdaság lehetőségeivel foglalkozott.

Mint Forgács Csaba, az agrártárszék docense elmondta, a magyar résztvevők számára legalább három okból volt ez különösen érdekes: kiderülhetett, hogy az utóbbi tíz évtől eltekintve sikeres magyar mezőgazdaság előtt milyen elvi lehetőségek állnak. Ötleket, értékeléseket gyűjthettek a hazai agrárszektor mostani lehorgoló állapotáról, és megvizsgálhatták, vajon mennyiben reálisak a magyar várakozások a közös európai agrártermeléssel és piaccal kapcsolatban. Meg-

állapíthatták, hogy ez utóbbi kérdéskörben illúziók a honi várakozások, s képet kaphattak arról, hogy az agrárintegráció nem úgy zajlik majd le, ahogy azt Magyarországon sokan képzelik. A nyugati agrárpolitika alapja mind az idáig az igen erős protekcionizmus, amin eddig a rendszerváltott kelet-közép-európai agrártermékeknek sem sikerült részt ütni. A termelés mennyiségi növelését díjazó, alapvetően árnövelésre épített nyugati rendszer ellentmondásai azonban ettől függetlenül is kieleződtek, elsőként a nyolcvanas évek vaj-hegyei utaltak a halmozódó túltermelési problémákra. Időközben a környezetvédelem szempontjai is sürgetőkkel váltak, ám ez egyben intelligens menekülési utat is kínál az állami beavatkozás számára: efféle teljesítmények megfizetésével eltereli a teljesítményt a közvetlen termelésből, s jöve-

delemkiegyenlítésre is módot kínál. A nagy kérdés most az, vajon képes-e szűklatókörü és rövid távú szempontjain túllépni a közönség annak érdekében, hogy a komparatív viszonyokat végre tudomásul véve, kontinensnyi méretű, világvizonylatban versenyképes agrárszektorra hozzon létre, vagy megmarad belső civódásainál, bel- és külpolitikai szempontú huzakodásainál.

A konferencia sort kerített arra, hogy kiderüljön, mit tart a kelet a nyugattól — ez éppen Ferenczi Tibor előadása volt — s mit a nyugat a keletről. Részletesen áttekintették a kelet-közép-európai mezőgazdasági átalakulást, s megállapították, hogy lényegében három fejlődési irány rajzolódik ki: Lengyelország, Csehország, Szlovákia, Románia alapvetően magántulajdonra épülő farmgazdaságokat alakít ki és a nagy-

üzemeknek kisebb szerepet szán. A volt Szovjetunió, de főleg Oroszország továbbra is számít a naggyüzemekre, erős állami befolyással szociális funkcióit is szán nekik, s emellett a földek bérbé adásával enged teret a magánszektornak. Magyarországon a harmadik változat, ahol a földnek tulajdonosa lett, miközben a naggyüzemi termelésnek továbbra is jelentős szerepet szánnak, de piaci környezetben.

A tíz magyar résztvevő vélekedése nem volt annyira polarizált, mint ahogy az az agrárügyi belpolitikai csatározások alapján várható lett volna. Ez tulajdonképpen nem is meglepő, hisz a kutatók főleg szakmailag megalapozott érvekkel és nem politikai szempontokkal foglalkoztak. Az egyetem oktatói közül jelen volt Sebestyén Mária, Csáki Csaba az izraeli Zvi Lermannal közösen tartott előadást világbanki tapasztalataik alapján, Forgács Csabát a szervezet alelnökévé is választották. Ferenczi Tibor előadása is nagy sikert aratott.

— ár —

Nem volt kötelező, ami szabad volt...

Nemcsak a tűzijáték, hanem remélhetőleg a Diáksziget is hagyományává válik augusztusban Budapesten. Az első próbálkozásról kérdeztük Szejkü Balázst (III. évf.), az egyik szervezőt.

— Népszerű volt a sziget, hányan látogattak ki?

— A jegyeladás alapján 7-8 ezer embert regisztráltunk naponta, de körülbelül 9-10 ezer ember vett részt a programokon. Sokan lógtak be vagy hamisított jegyeket nyomtattak. Ez az eltérés is hozzájárult ahhoz, hogy mint vállalkozás 2,5 millió veszteséggel zárult a rendezvény. Az önkormányzatok segítségével tudjuk pótolni ezt az összeget.

— Milyen visszajelzéseket kaptatok, mennyire tudtátok tartani az ígért programokat?

— Úgy éreztük, hogy jó buli volt, szerettek az emberek. A színházak telt-házzal mentek. Nagy forgal-

nagyon élvezték a résztvevők a nagy kivetítőt is.

— Volt olyan vélemény is, hogy családias volt az egész sziget, hogy ott csak lézengeni lehetett.

— Hát igen. Erdekes volt megfigyelni, hogy nem működik a mindent szabad és semmit sem kötelező elve. Voltak információs táblák a programokról, de mivel az embereknek konkrétan senki sem mondta, hogy most ide menjek, vagy oda, ezért sokan valóban csak lézengtek, nem tudtak mit kezdeni magukkal. Azoknak a fiataloknak, akik a városi diszkók, klubok hangulatát kedvelik, akiknek a füst, a fülledtség és az egymáshoz préselődés jelenti az esti kikapcsolódást, tényleg úgy tűnhetett, hogy itt nem történik semmi. Aki egy kicsit is közösségi típusú ember, annak nem jelentett gondot új barátok szerzése. Az igaz, hogy a programok egy

egészséges sétányi távolságra voltak egymástól, ami szintén kicsit szokatlan volt a városi ember számára.

— Egy ilyen táborozás, koncertekkel teli rendezvényvel szinte mindig együtt jár a túlzott alkoholfogyasztás, a balhé.

— Az ellátást a Taverna biztosította általában kedvező áron, de némely dolgot tényleg aránytalanul sokért adtak. Sör és feles volt bőven, bort nem hoztak, de az élelmes kereskedők már egy nap elteltével megjelentek ezzel a sziget bejáratánál. Ennek ellenére is azt lehet mondani, hogy egy nagyon békés hangulatú, botrányoktól mentes hét volt ez az Óbudai-szigeten. Ezt segítette az a 200 biztonsági őr is az INKAL-tól, akik tökéletesen végezték munkájukat.

— Tervezték jövőre is a Diáksziget megrendezését? — Nagyon szeretnénk. Okulva az idei év tapasztalataiból akár egy még nagyobb, de mindenféleképpen jobb rendezvényt próbálunk létrehozni. á.

Munkatársakat keres

A Ford Motor Company kizárólagos tulajdonában lévő Ford Hungaria Kft. munkatársakat keres, új székesfehérvári autóalkatrész-gyártó üzemébe az alábbi munkakörökbe:

Pénzügyi előadó:

Feladata pénzügyi és számviteli teendők ellátása. A jelentkezőknek közgazdasági jellegű főiskolai vagy egyetemi végzettséggel és angol nyelvtudással kell rendelkezniük. A számviteli ismeretekkel rendelkezők előnyben részesülnek.

Személyügyi előadó:

Feladata a bér- és juttatási rendszer adminisztrációja, munkaerőtoborzás és különböző személyzeti feladatok ellátása. A jelentkezőknek egyetemi vagy főiskolai végzettséggel, angol nyelvtudással, jó kommunikációs- és szervezőkészséggel kell rendelkezniük. A számítógépes ismeretekkel rendelkezők előnyben részesülnek.

Oktatási koordinátor:

Feladata a vállalat oktatási, képzési igényeinek felmérése és elemzése, a vállalati oktatási programok szervezése és koordinálása, az alkalmazottak továbbtanulásának menedzselése, az oktatási adatbázis karbantartása, az alkalmazotti vélemények és visszajelzések programjának koordinálása. A jelentkezőknek gazdasági, pszichológiai vagy műszaki jellegű főiskolai vagy egyetemi végzettséggel, legalább középfokú angol nyelvtudással, jó kommunikációs készséggel kell rendelkezniük. Számítógépes ismeretekkel rendelkezők előnyben.

A fenti munkakörök iránt érdeklődők angol nyelven leírt jelentkezésüket az alábbi címre küldjék:

Ford Hungaria Kft. személyügyi osztály,
8000 Székesfehérvár, Aszalvölgyi út 3.

A Közgáz dzsesszklubban

október 1-jétől minden pénteken 20 órától a Dresch Quartet Gondolatok a régi együttessel játszik. Ugyanitt a 003 Claudia Rath koncertek idején kaphatók Soul for free; 004 — Szabados György (solinó) A zásában eddig megjelent hangfelvételek: 001 — Grenseid, valamint a Jazz Studium legutóbbi száma.

A TANSZÉK

V. évfolyam, II. rész
A TANSZÉK BEROSÁLT

Írta: Böhm, Sümeghy, Dr. Mágénheim és Józsi
(Történet: 1993-ban, a Mintagazdaságtan tanszéken)

(Az előző rész tartalmából: Elmaradt a továbbképző táborban az ébresztő, mert a rádiókábel darabokra vágta a marokkóhoz. A WC-be benyitott kollégák előtt a Szellemvasút felvillantja a lehetőségeiket. Vezér Károly elment a Vidámbankhoz főtanácsosnak, hogy majd legyen belőle valaki.)

(Vezér Károly volt tanszékvezető, aki tanévkezdéskor váratlanul eltávozott a Vidámbankhoz, meglátogatja Doy Endrét otthoni betegágyánál.)

D. E.: Érdekes, eddig semmi baj nem volt a szívemmel.

V. K.: Bandi bátyám, aki ennyi mindenen keresztülment, mint te, annál semmin sem lehet csodálkoznia...

D. E.: Már te is a munkásországgal jössz?

V. K.: Dehogyan, dehogyan. Én lennék az utolsó, aki beszáll ebbe az üvöltözésbe. Meg hát Vidróczki, a Közepes, de Erős Bank vezére is munkásor volt.

D. E.: Lehet, hogy nálam van a húszmilliárd?

V. K.: Dehogyan, az a húszmilliárd blöff. Ezt még a vak is látja.

D. E.: Na és a hallgatók? Ki vette át például a fakultatív mintagazdaságtörténetet?

V. K.: Ha jól tudom, S. Neki visszahívta Ekcsőli

D. E.: Pont, te beszélsz? Aki egyik kávét issza a másik után? Ha nem fogod vissza a tempót, Károly, rövideen értesd is eljón az infarkas.
(Erkölcsei Dénes beszélget S. Nekivel a zsidongóban szegény Doyról.)

E. D.: Mindenesetre én nem innen szeretnék nyugdíjba menni, az biztos.

S. N. I.: A számodra lenne is egy remek ajánlatom. Nem akarsz tanítani külföldön, de mégis az egyetemmen?

E. D.: Hogy lehet ezt a kettőt összeegyeztetni?

S. N. I.: Ne viccelj, ma nincs lehetetlen, legalábbis számunkra, mintagazdászoknak. Szóval indul Császárhalma City egy nagy szabású mintagazdász képzés. Ebben a világ városban lesz az egyetem kihelyezett mintagazdász tagozata. Tudod, nem messze a nyugat-albániai határtól. Természetesen a képzés nyelve magyar. Ha akarsz, Te lehetsz 15 millió magyar mintagazdász. Csábító ajánlat, nem?

E. D.: Köszönöm, igazán nem is számítottam rá. De sajnos, most minden energiámat az alternatív tárgyakra kell összpontosítanom. Mivel hármát is meghirdettem.

S. N. I.: Nem is tudtam. Én azt hittem, amikor olvastam a listát, hogy ez csak egy témának olyan bohó felsorolás-egyvelege, amit már megszoktunk Töled.

Két kezdeményezés

Személyi ügyeket tárgyalt elsőként a társadalomtudományi kar tanácsa szeptember 23-án. Fekete László (filozófia tanszék), Láncai András (politikatudományi), Rapcsák János (nemzetközi kapcsolatok docensi) pályázatát éppúgy támogatta a testület, mint Elek Sándor, Elekes Zsuzsa, Hadas Miklós, Kuczi Tibor és Varga István (valamennyien szociológia tanszék) docensi pályázatát.

Az éves kari munkatervet egyhangúlag elfogadták a tanácsstagok. Többek között két jelentős kezdeményezés szerepel benne, egyik az, hogy az egyetem változtassa meg a nevét, úgy, hogy abban az itt folyó társadalomtudományi képzésre is legyen utalás, a másik az, hogy a kar kommunikációs szakot, szakirányt indít 1994 szeptemberében.

Az egyebek között arról is szó esett, hogy az oktatók teljesítményének méréséhez kérdőív készült, aminek segítségével száz fokozatú mércén sorolják majd be őket.

— ár

Bevezetés a filmművészetbe XI.

Feketén-fehéren

Aki azt gondolja, hogy a cím burkolt utalás a filmek fekete-fehér voltára — az téved. Ez ugyanis nyílt utalás.

Azt tartják, hogy a régi filmek legnagyobb része azért készült fekete-fehérben, mert még nem volt színes technika, vagy pedig gazdasági megfontolásból. Ezek az érvek azonban nem győzik meg a rendezőket: szerintük a fekete-fehér film mögött nem gazdasági, hanem esztétikai érvek húzódnak. „Senki sem bírálhatja felül őket pusztán azért, mert egy piackutató rájött: a mai gyerekek azonnal elzárják készülékeiket, ha fekete-fehérben mutatnak be valamit.” (Steven Spielberg)

„Megpróbáltam az Utolsó mozielőadás-t színesben elképzelni. Elmentünk Texasba, és csináltunk színeseteket, de az eredmény nem az volt, amit én akartam. A színek romantikussá teszik a képeket. Néha a fekete-fehér erősebb érzelmek felkeltésére képes.” (Peter Bogdanovich)

Importgolya

Fotó: Komó

SPORT

Csapásokat kaptunk

Nem túl jó hetet zártak az NB I-es csapataink. Igaz, minden csapat elsőosztályú ellenfelet kapott.

Női kosárlabda
Tungsram SC—Közzgáz—MATAV 79:57, félidő 47:31.

Legjobb dobó:
Molnár Kriszta 18 pont, Vízota Kriszta 12 pont.

Női röplabda csapatunk ezen a hétfőn kezdte a bajnokságot. Mindjárt dupla fordulóval — pénteken és vasárnap is mérkőzésük volt. Ráadásul mindkét ellenfél igen erős volt.

Pénteken: Jászberényben Jászberényi RK—Közzgáz 3:0
Jó: Zelenák.
Vasárnap: Kinizsi utcában

Közzgáz—Vasas-tuttó MOBILI 0:3
Jó: Pálosné.

Legközelebbi itthoni kosárlabda női mérkőzés október 9-én, szombaton, 16 órakor. Kinizsi u. 1-7. Közzgáz MATAV—KSC Szekszárd
Röplabda, nők, itthoni mérkőzés Október 9., szombat 10 órakor a Kinizsi kollégium épületében. Közzgáz—Tungsram SC (az 1992/93-as bajnokságban magyar bajnok volt).

Kosárlabda férfi
NB II-es csapat (itthoni mérkőzés) október 1., péntek 19.45 óra, Kinizsi u. 1-7. Közzgáz—Univer KSE.

Asztalitenisz
nők NB I. október 16., 10 óra, Kinizsi u. 1-7. Közzgáz—BSE.

A Filmklub vetítései minden héten hétfőn és csütörtökön ugyanabban az időpontban 18 és 20 órakor kezdődnek:

Október

4.: Kertész Mihály: Casablanca (1943, USA); Ingmar Bergman: Persona (1966, svéd); október 7.: Luis Bunuel: Egy szobalány naplója (1963, francia); Andrzej Vajda: Csatorna (1957, lengyel), október 11.: Orson Welles: A gonosz érintése (1957, USA); Michelangelo Antonioni: A kaland (1959, olasz—francia), október 14.: Witold Lesczynski: Nimfa a lápvilágban (1981, lengyel); David Wark Griffith: Türelmetlenség (1916, USA), október 18.: Fred Zinnemann: Délied (1952, USA); Otar Jozseliani: Élt egyszer egy énekesrigó (1970, grúz), október 21.: Larry Peerce: New York hajnali három (1967, USA); Marco Bellocchio: Öklök a zsebben (1965, olasz), október 25.: Billy Wilder: Gyilkos vagyok (1944, USA); Dusan Makavejev: Az ember nem madár (1964, jugoszláv), október 28.: Bódy Gábor: Amerikai anizs (1975, magyar); Jeans-Joergen Thorsen: Csendes napok Clichyben (1970, dán).

November

1.: Luis Bunuel: Az elhagyottak (1950, mexikói); Aki Kaurismaki: Bohémélet (1991, finn), november 4.: Alfred Hitchcock: Mentőcsónak (1943, USA); Az Ismeretlen század kezdete (1967/87, szovjet) 1. Andrej Szmirnov: Angyal; 2. Larisa Sepityko: Az elektromosság hazája, november 8.: Enyedi Ildikó: Az én XX. századom (1989, magyar); Woody Allen: Manhattan (1979, USA), november 11.: Stanley Kubrick: A dicsőség ösvényei (1957, USA); Vilo Radev: A baracktolvaj (1964, bolgár), november 15.: Pierre Etaix: Yoyo (1964, francia); Martin Scorsese: A dühöngő bika (1980, USA), november 18.: Orson Welles: Az Ambersonok tündöklése (1942, USA); Kote Mikaberidze: Az én nagyanyám (1929, grúz), november 22.: Raj Kapoor: A csavargó (1954, indiai); Walerian Borowczyk: Goto, a szerelem szigete (1968, francia), november 25.: Alain Robbe-Grillet: Transz-Európa Expressz (1966, francia—belga); Elia Kazan: A vágy villamosa (1951, USA), november 29.: Jean Renoir: Állat az emberben (1938, francia); Federico Fellini: A bikaborjak (1953, olasz).

December

6.: Alexander Cockwell: A levesben (1922, USA); Pier Pasolini: Máté evangéliuma (1964, olasz—francia), december 9.: John Ford: Hatásfogat (1939, USA); Jerzy Skolimowski: Sorompó (1966, lengyel).

D. E.: Pont, te beszélsz? Aki egyik kávét issza a másik után? Ha nem fogod vissza a tempót, Károly, rövideen értesd is eljón az infarkas.
(Erkölcsei Dénes beszélget S. Nekivel a zsidongóban szegény Doyról.)
E. D.: Mindenesetre én nem innen szeretnék nyugdíjba menni, az biztos.
S. N. I.: A számodra lenne is egy remek ajánlatom. Nem akarsz tanítani külföldön, de mégis az egyetemmen?
E. D.: Hogy lehet ezt a kettőt összeegyeztetni?
S. N. I.: Ne viccelj, ma nincs lehetetlen, legalábbis számunkra, mintagazdászoknak. Szóval indul Császárhalma City egy nagy szabású mintagazdász képzés. Ebben a világ városban lesz az egyetem kihelyezett mintagazdász tagozata. Tudod, nem messze a nyugat-albániai határtól. Természetesen a képzés nyelve magyar. Ha akarsz, Te lehetsz 15 millió magyar mintagazdász. Csábító ajánlat, nem?
E. D.: Köszönöm, igazán nem is számítottam rá. De sajnos, most minden energiámat az alternatív tárgyakra kell összpontosítanom. Mivel hármát is meghirdettem.
S. N. I.: Nem is tudtam. Én azt hittem, amikor olvastam a listát, hogy ez csak egy témának olyan bohó felsorolás-egyvelege, amit már megszoktunk Töled.

szerepeltem, ugyanazt a 950 forintot nem kapom meg évek óta.

S. N. I.: Hát, valami kis emelésről persze szó lehetne. Mennyi is volt az előző helyén a fizetése? Annak a 85%-át megkaphatja.

Zaj: Az a helyzet, hogy én akkor jönnék vissza, ha megfelelő szerepet vállalhatnék. Legalábbis tanszékvezető-helyettes szeretnék lenni.

S. N. I.: Lássuk csak. Ezen a poszton, sajnos, most éppen nincs üresedés. Nem mondom, tanársegédekben viszont szűkölködünk. Sőt, a tanszéki kocsmába is szívesen felvennénk egy új főnököt. Vagy nem akarna inkább újság-főszerkesztő lenni? Azt is keressük.

Zaj: Nem, köszönöm. Akkor inkább visszamegyek még húsz évre.

S. N. I.: Az sem lesz olyan könnyű. A TBC-t ki fizeti majd maga után? Mert ezt a terhet mi nem vállalhatjuk magunkra. Most mondunk le éppen a két utolsó akadémikusunkról és három professzorról a TBC-djük miatt. Egyetemi teniszbajnokunk, szerencsére, még idejében hazaérkezett. Doy Endre bácsival viszont megegyeztünk, hogy csak úgy lehet ágyhoz kötött beteg hosszabb ideig, ha kéthetente belátogat a tanszékre, így legalább biztosak lehetünk, hogy nem fog közben órákat adni Észak-Amerikában.

S. N. I.: Á, persze. Látam már a fényképét a régi tanszéki tablón. Személyesen is majdnem találkoztunk, csak Ön pont akkor ment ki a NESZhez, amikor én középsősorost lettem az óvodában.

Zaj: Hát, igen. Bár aztán a NESZ egy szervezeténél, a FALÓban dolgoztam. De azóta is itt vagyok státusban. A fizetési listán az utóbbi 25 év alatt végig

A Közzgáz DiákCenter következő műsora október 1-jén, pénteken este 20.30—03.00-ig: őszi nyitókoncert: az Edda együttes; non-stop funky and soul diszkó (d. j.: Szeles Tibor); dzsessz-pihenő: Dániel Annah együttes játszik; mozifilmek: A Dzsentelemanus (am., fsz.: Eddie Murphy), Sommersby (am., fsz.: Richard Gere, Jodie Foster); teaház; salátabár; jégkrémbar; koktélbár. Ezen a napon elsős közgázosoknak ingyenes a belépés!

Október 8-án, pénteken este 20.30—03.00-ig: koncert: Laddánybene 27 együttes; non-stop funky and soul diszkó (d. j.: Szeles Tibor); mozifilmek: Benny és Joan (am.), Jó zsaru kisebb hibákkal (am., fsz.: Dennis Hooper, Anne Archer); teaház; salátabár; jégkrémbar; koktélbár.

A BUDAPESTI KÖZZGÁZDASÁGTUDOMÁNYI EGYESÜLET LAPJA
Megbízott szerkesztő: Molnár Gabriella
Szerkesztőség: Budapest, IX., Fővám tér 8. 1093
Telefon: 217-4518
Kiadó: BKTE
93-6344, Szikra Lapnyomda Rt., Budapest
Felülső vezető: Dr. Csöndes Zoltán
elnök-vezérigazgató
ISSN 0230-7529

(Folytatjuk)